

Drippey Béla:

Mosolyod

Borítóterv, fotók és grafikák:
Drippey Béla

Tartalom

Szentlélek Isten

Hozzám hajoltál.....	7
Ha elmennél.....	7
Tenyereden	8
Irgalmad	9
Te és én.....	9
Gyönyörű vagy.....	9
Keress engem	9
Szemedbe nézek	10
Légy szabad szerelmem	10
Szerelmünk.....	11
Irgalmad csendül	11
Vágyaid keresem	11
Ne rejtse szerelmed	12
Hófehér.....	12
Tiéd szerelmem	12
Szerelmed hangjai	13
Megtalállak.....	13
Szerelmed.....	13
Hiába rejtőztél	13
Mielőtt	14

Jézus Krisztus

Ha eltűnne szerelmed	15
Szerelmed cseppjei.....	15
Mosolyodban láttam.....	15
Hogy mondjam el?	16
Irgalom	16
Derengő fényben	16

Szűz Mária

Boldogságos Szűzanya!.....	17
----------------------------	----

Szentek

Isten Arca /01	18
Isten Arca /02	18
Isten Arca /03	19
Szentek titka?	19
Szentekhez méltó vétkek? /01	19
Szentekhez méltó vétkek? /02	19
Szentekhez méltó vétkek? /03	19
Szentekhez méltó vétkek? /04	20

Szentekhez méltó vétkek? /05	20
Szentekhez méltó vétkek? /06	20
Szentekhez méltó vétkek? /07	20
Szentekhez méltó vétkek? /08	21
Szentekhez méltó vétkek? /09	21
Szeretet titka.....	21

Advent, Karácsony

Amit szeretnél	22
Jöjj közelebb.....	22
A mi világunk.....	23
Csendes éj.....	23
Eljutok hozzád.....	23
Szerelmed.....	24
Szívedhez hajoltam	24
Akkor még.....	24
Veled voltam	25

Keresztút

Erdei keresztút.....	26
I. Pilátus halála ítéli Jézust.....	27
II. Jézus vállára veszi keresztjét	28
III. Jézus először esik el a keresztt alatt	29
IV. Jézus találkozik édesanyjával.....	30
V. Cirenei Simon segít Jézusnak keresztjét hordozni	30
VI. Veronika kendőt nyújt Jézusnak	31
VII. Jézus másodszor esik el a keresztt alatt	32
VIII. Jézus, síró asszonyokkal találkozik	33
IX. Jézus, harmadszor esik el a keresztt alatt	34
X. Jézust megfosztják ruháitól	34
XI. Jézust keresztre szegezik.....	35
XII. Jézus meghal a kereszten	36
XIII. Jézus testét leveszik a keresztről	37
XIV. Jézust a sírba helyezik.....	38
Jézus feltámadt a halottak közül.....	40

Kápolna

Légy áldott.....	41
Mosolyod nyoma.....	41
Köszönök mindent.....	42
Ne áruld el	42
A Végtelen csodálata.....	42
Téged érintelek.....	43
Veled	43
Ha minden elnémulna.....	44
Benső szerelem.....	44

Szűk kapu /01	44
Szűk kapu /02	45
Szűk kapu /03	45
Szűk kapu /04	45
Szűk kapu /05	45
Szűk kapu /06	46
Szűk kapu /07	46
Szűk kapu /08	46
Szűk kapu /09	46
Szűk kapu /10	47
Szűk kapu /11	47
Szűk kapu /12	47
Szűk kapu /13	47
Szűk kapu /14	48
Szűk kapu /15	48
Mosolyodban	48
Lélek dala	49
Közel hozzád	49
Amikor Te kérsz	49
Pénzváltók asztala?	50
Együtt énekeltük?	50

Ő meg én

Megérkezteél	51
Irgalmadban	51
Neked énekelek	51
Szóalj meg	52
Szavak nélkül	52
Rád találok	52
Istenem vedd el	52
Teljesen tiéd	53
A csend hangja	53
Mindörökké	53
Egyedül /01	54
Egyedül /02	55
Egyedül /03	55
Egyedül /04	55
Egyedül /05	55
Egyedül /06	56
Egyedül /07	56
Mikor várlak	56
Tavaszi szerelem	56
Észre sem veszed	57
Ölelj szorosabban	57
Te maradsz egyedül	58
Csendszimfónia	58
Láttad lelkemet	59
Add meg nekem	59
Eltakartad	60

Mosolyod /a.....	60
Szél viszi	60
Szellő mosoly	60
Szótlanul.....	60

Benső Szentély

Mosolyod /b.....	61
Amikor találkozunk.....	61
Magamra hagytál.....	61
Oly gyönyörű vagy.....	61
Gyakran eltávolodsz.....	62
Egyszer majd.....	62
Elviszed szerelmem.....	62
Semmi sem kell	62
Szerelmed titkai.....	63
Emeld a lelkem.....	63
Imádságaink	63
Isten jelenléte.....	63
Marad a szerelmed	64
Szeress nagyon	64
Vetítsd a fényed.....	64
Imagyöngyök /01.....	65
Imagyöngyök /02.....	65

Benső utak

Vajon ki az orvos? /01.....	66
Vajon ki az orvos? /02.....	66
Vajon ki az orvos? /03.....	66
Vajon ki az orvos? /04.....	66
Vajon ki az orvos? /05.....	66
Vajon ki az orvos? /06.....	67
Imádkozzatok ellenségeitekért /01	67
Imádkozzatok ellenségeitekért /02	67
Imádkozzatok ellenségeitekért /03	67
Imádkozzatok ellenségeitekért /04	67
Imádkozzatok ellenségeitekért /05	68
Imádkozzatok ellenségeitekért /06	68
Imádkozzatok ellenségeitekért /07	68
Isten csendje /01	68
Isten csendje /02	69
Isten csendje /03	69
Isten csendje /04	69
Isten csendje /05	70
Isteni Irgalom /01	70
Isteni Irgalom /02	70
Isteni Irgalom /03	70
Isteni Irgalom /04	70
Isteni Irgalom /05	71

Aki sokat kap /01.....	71
Aki sokat kap /02.....	71
Aki sokat kap /03.....	71
Aki sokat kap /04.....	72
Aki sokat kap /05.....	72
Aki sokat kap /06.....	72
Aki sokat kap /07.....	72
Aki sokat kap /08.....	72
Aki sokat kap /09.....	73
Aki sokat kap /10.....	73
Aki sokat kap /11.....	73
Aki sokat kap /12.....	73
Aki sokat kap /13.....	74
Aki sokat kap /14.....	74
Ajándékaid	74
Szívembe zárnálak.....	75
Isten mosolya /01	75
Isten mosolya /02	75
Isten mosolya /03	75
Isten mosolya /04	75
Isten mosolya /05	75
Isten szerelme /01	76
Isten szerelme /02.....	76
Érdemek nélkül	76

Szentlélek Isten

Hozzám hajoltál

Hozzám hajoltál Istenem
Vállamra hajtottad fejed
Mennyire vágytam ilyen pillanatra
Csak hogy megérintselek

Vágytam csodálni
Gyönyörű Arcodat
S ha távolba néztem
A szívemben láttalak

Láttam tükrödben
Halvány mosolyod
Mert elárulta lelkem
Milyen boldog vagyok

Boldog lehetek
Mikor újra látlak
S ha föloszlik a köd
A szívemben csodállak

De csodállak Téged
Ha felhő takarná Arcodat
És nem látnám örömöd
Végtelen boldogságodat

Ha elmennél

Ha elmennél egyszer
Messzire
Ne zárd le szívem
Hagyd nyitva résnyire

Ha elmennél egyszer
Mosolyod ne vidd magaddal
Hagyd nekem örömöd
Mely csendben vigasztal

Ha elmennél egyszer
Ne búcsúzz, ne köszönj el
Várlak mindörökre
Szerelmem nem fogyott el

Tenyereden

Amint elfúj a szél
Lelkem Eléd téved
És hívó szavadra
Megtalállak Téged

Tenyereden Istenem
Csak egy porszem vagyok
De ha Rád találok
Szemeidben az örömöm ragyog

Porszemként tündököl
Minden vágyam
Mikor szerelmem hallgatnád
És lehajolsz utánam

Suttogásom elvész
A tenger zajában
De a csendbe rejtőzöl
Hogy mosolyod megtaláljam

Ha távolabb keresnél
Szerelmem elcsitul
S tenyereden ragyog egy porszem
Amint a lelkem Hozzád simul

Irgalmad

Mindent fölkinálsz
Bármit kérhetek
Irgalmad tárd ki előttem
Benne minden kincsedet

Nyisd meg előttem
És szívemben hadd csodáljam
Amit annyira kerestem
És végre rátaláltam

Te és én

Te és én
A Világod csodáljuk
Rá látunk az Óceánra
És a mélységeket látjuk

Emelsz a magasba
Hova nem követnélek
De szerelmed erősebb
És utol érlek

Emelsz feljebb
Honnét ürességet látok
Emelsz szerelmedbe beljebb
És lelkemre Irgalmad kitárod

Gyönyörű vagy

Neked énekelek
Mikor lelkem táncra perdül
Az égi keringőt járom veled
Amint szívem dallama csendül

Oly gyönyörű vagy
Kifogyhatatlanul ismeretlen
Lelkem szomszajosan szédül karjaidba
Betelni Veled lehetetlen

Keress engem

Ne rejtse el szerelmed
Ne titkold előlem
Ha el is távolodnál
Várj, míg utolérem

Egymás nélkül
Magunkra maradunk
S ha keressük egymást újra szüntelen
Szomjas szerelemmel újra találkozhatunk

Szemedbe nézek

Nagy vagy Isten
Csodálatomnál is nagyobb
Lelkem meghajol Előtted
Amint Feléd fordulok

Láthatnám gyönyörűséged
Érinthetném Valóságod
De csak a Teremtést érintem
A Te Világod

Virágaidnak szerelmes illata
Rabul ejti lelkem
De fölemeled arcomat
Hogy gyönyörködj bennem

Légy szabad szerelmem

Légy örökké boldog
Légy szabad szerelmem
Szívem is boldog lesz
És szabad lesz a lelkem

Szabadon követ majd
Amerre örömet hallom
S ha szívedben megszólal
Lelkemet a szívedre hajtom

Szerelmünk

Eltűnünk a ködben nyomtalanul
Nem tudja senki, hova lettünk
Elnyeli a csend minden hangomat
S a végtelenbe olvad szerelmünk

Csendesednek vágyaim
És elhalkul minden gondolat
Mikor színről színre látlak
És boldognak látom arcodat

Magunkra maradunk
Kimondhatatlan áhítatban
A Teremtett Világ szerelmünktől nyílik
Mely szüntelen, mégis mozdulatlan

Irgalmad csendül

Válladra hajtom fejem
Sehol sem jó máshol
Behunyom szemem Istenem
Szerelmes lelkem pislákol

Elnyugszik szíveden
És a hajnal színeit várom
Mikor Irgalmad csendül csendesen
És valóra váltod minden álmom

Vágyaid keresem

Mikor távol vagy
Nincsen mit mondanom
És magába zár
Minden gondolatom

Bezárul akkor
Minden vágyam
És a pillanatot sem tudom
Mikor jössz utánam

Jössz-e valamikor
Hogy arcodat újra lássam
Vágyaid keresem szüntelen
Hogy szerelmed megtaláljam

Ne rejtse el szerelmed

Ne rejtse el szerelmed
És ne vond meg tőlem
Sehol sem találalak
Ha Arcodat takarod előlem

Mutasd meg arcodat
És tárd fel jelenléted
Boldognak fogsz akkor látni
Mert szerelmünk újra éled

Hófehér

Csend van
Mintha belepte volna szívemet a hó
S csak ketten járjuk a Végtelent
De lábunk nyoma sem látható

Fehér a táj
És hófehér szerelmünk
A csend szólal szívünkben
És dalol halkán bennünk

Hallod ezt a dallamot
Szerelmünk hangjait
A mélyből tárják eléd
Lelkem titkait

Mélyebbbről
Hová csak ketten juthatunk
S amit irgalmad érint
Arról csak ketten tudhatunk

Tiéd szerelmem

Ha még nem értenénk egymást
Ne hagyj el engem
Nagyobb szeretetre találhatsz
Amit Te fakasztasz bennem

Ha nem ismernélek
Ne fordítsd el arcod
Látni szeretnélek
És hallani hangod

Ha másnak szeretnél
Bízzál bennem
Akaratodat keresem
Mert tiéd a szerelmem

Szerelmed hangjai

Hangodat hallgatom
Szívemben csendülő dallamot
S ha vágyaim kutatnád
Ezt a dallamot hallhatod

Megtalállak

Rád talállok
Lehet szerelmed hangtalan
Rád talállok
Ha lépteid rejtenéd nyomtalan

Megtalállak
Hiába rejtőznél előlem
Megtalállak
Szívem legmélyén bennem

Szerelmed

Tudom
Mennyire szeretnél
S ha nem találnál
Keresnél

Tudom
Szerelmed itt van nálam
Hagyd meg örökre
Hogy mindig megtaláljam

Hiába rejtőztél

Itt vagy a búzamezők
Szikrázó mosolyában
Aranyló fényben
Kacagó napsugárban

Nevetésed hallom
Az eső morajában
S lelkem táncra perdül
Mert végre rád találtam

Mielőtt

Mielőtt azt hinném
Megismertelek
Rejtőzz el Istenem
Hogy jobban megszeresselek

Mielőtt azt hinném
Vágyad kitalálom
Vidd el magaddal
Hadd maradjon álom

S ha újra keresnéd egyszer
Minden vágyamat
Tárd fel szívemet
Hogy megtaláld legszebb álmomat

Jézus

Ha eltűnne szerelmed

Ne szokjam meg szerelmed
De engedd, hogy megértsem
S ha bármit is értenék
Hagyd, hogy jobban féltsem

Ne szokjam meg gondolataidat
Szerető közelséged
Hagyd, a riasztó távolságokat
És a végtelenben is utolérlek

Ne szokjam meg
Ha távol maradnál sokáig tőlem
És ne vigye szerelmem senki
Ha szerelmed eltűnne előlem

Szerelmed cseppjei

Adj szárazságot bennem
Mely mindent kiéget
És szomjúságot
Hogy szomjazzalak Téged

Add, hogy kegyelmed cseppje
Lelkemre hulljon
És szerelmes szívem
Újra lángra gyúljon

Mosolyodban láttam

Nálad jártam Istenem
Minden imámban
És amerre követtelek
Örömdnek titkait láttam

Láttam, és elámult lelkem
Szótlanul
És csodáltkálak némán
Kővé válva mozdulatlanul

Láttam mosolyodban
Szívemből feltörő könnyeket
Amint Sebeiddel érintesz
Gyógyulni vágyó lelkeket

Láttam sebeinket
Melyek Téged értek
És fekéllyel teli lelkeket
Amint Hozzád értek

Nálad jártam mindannyiszor
Minden imámban
Míg a hosszú sorban
Én is gyógyulásra vártam

Hogy mondjam el?

Hogy mondjam el mennyire szeretlek
Melyhez nem illenek szavak
Ha kimondanám, amit nem is lehet
Eltűnne szerelmem egyetlen pillanat alatt

Irgalom

Sokszor nagyobb bűnbe kell essem, hogy már nem mutogatok másra? És nem is egy belső béke őrizgetésével, mellyel többnyire magam dédelgetném magamat. Ennél sokkal többet jelent az Irgalom. Sokszor többet is mond. Nagy mélységek esetén nem annyira az én szeretetem nagysága a mérték. Hanem, hogy képes lehajolni, és azt a szörnyűséget is magára vállalni, amiért az ítélet még el sem hangzott fölöttem, de már megkötözne. Nem tudok úgy szeretni, hogy elég lenne. Inkább csak oda fordulni Felé. Amikor képtelenségnek tűnik mindaz, amit felkínál. Pedig azért jöttem Elé, és azért kerestem föl ismét. Csak mindig többet ad. Amiből semmire nem vagyok méltó.

Derengő fényben

Mielőtt mélybe zuhannék
Te már előbb megteszed
Mikor úgy tűnik egyedül maradtam
S a derengő fényben nyújtod a kezéd

Szűz Mária

Boldogságos Szűzanya!

Boldogságos Szűz!

Te a Minden Boldogságnak titkát ismered
Az odaadás és felajánlás örömeivel
Mosollyal és könnyekkel
Minden fájdalmat felülmúló Isteni szeretettel

Ismered a mi boldogságvágyainkat is
Melyek sokszor eltérnek Isten odaadó szeretetétől
Amiért abból a Boldogságból
Csak apró örömekben lehet részünk pillanatnyi találkozásainkban

Segíts ahhoz, hogy teljesen az isteni Szeretet felé fordulva
Befogadhassam a Teljesség örömét
Mindazt a Valóságot, melyben az Ő Igazságára szomjazik
Az egész Világ

Áldott szomjúság, melyet csak a Szeretet csillapít
Az Ő Szeretetének folytonos vonzásában
Áldott Boldogság, melyben az öröm és a fájdalom
Könnyei egybemosódnak

Áldott szerelem, mely az Ő szerelmétől oly páratlan
És gyönyörű
Melyet fölkinál, teljességgel odaadva magát
Minden Teremtménye megmentésére

Áldott isteni csend, mely a szívedbe költözött
És ahol az Ő Szeretete megszólalt
Ezt a Csendet segíts megtalálnom
Hogy tovább vezess engem minden másról lemondva

Isten Arca /01

A feloldozásban már előtte vagyunk. Abban a pillanatban, Ő válaszol minden bűnünkre: „Én sem ítélek el téged, menj, de többé ne vétkezz!” (Jn 8,11) A Szeretet válasza ez, mely mélyebben érinti a lelket, mert az isteni szeretetbe, az isteni szeretetbe emel vissza.

Hányszor és hányféleképpen képzeljük el Isten szeretetét, dédelgető ringató szeretetével. Azonban a valósággal szembesülünk, amikor az irgalmas Isten elé állunk. Amikor a bennem megfogalmazódó miértekkel és a válaszokkal én szembesülök, és nem az Istentől kérem számon a felelőssége, hatalma, szeretete és ereje hiányát más szörnyűségekért, ami miért is lenne kisebb az én hozzáadott vétkeimmel?

Isten Arca /02

Mennyire félrevezető lehet mindennapos boldogság felfogásunk, törekedve a külsőségekben a vidámságunk kimutatására, ráerőltetve és elvárva másoktól is ugyanezt. Ezt hosszú távon meg is lehet őrizni, akkor is, vagy úgy is, hogy bűneimet eltakarva, érhetnek küzdelmek, csalódások, fájdalmak, de kisebb gyakorlattal ezek fölé külön szintre helyezve mosolyt erőltetünk. Mivel az Isten nem lehet más, mint *mindenféle* örömünk forrása és táplálója. Gondolkozhatunk így is, magunkat ráhangolva egy ilyen Isten képre, de a valóság éppen úgy bennem sem mutat mást, mint ami körbevesz engem abban a Világban, ahol élek.

Milyen furcsa lehet így belegondolni abba, hogy Jézus Krisztus, Aki minden Boldogságunk oka, ismerője és az isteni Boldogságnak a Szeretnek Igazi Arca, nem rejtette el könnyeit, együttérzését a bűneinkből fakadó szenvedéseink és a halál miatt, testünket-lelkünket érő sebek és sebzések miatt, az egymás megsemmisítése és önmagunk megsemmisítése miatt, lelkünk isteni szeretetben való kiteljesedésének hiánya miatt. Nem vont vissza, és nem titkolta el az egyetlen lehetőségünket ahhoz, hogy az Ő áldozatában, azonosulva Vele teljesen, a mindent odaadó, visszaadó szeretetünkben visszataláljunk, és rátaláljunk az Istenre.

Isten Arca /03

A Szeretben kiteljesülés, a Szeretben kinyílás, nem magunkra mutató boldogság szint ragyogása. Nem találunk egyetlen szentet sem, aki ilyen lenne. Arcukon a ráncok, a testi fájdalmak, lelki küzdelmek és sebek sem a külső, másokat megnyerő testi szépségre törekvésről árulkodnak. Minden arc egyedi, különleges, és megismételhetetlen. A Szentek szépségét, belső ragyogásuk adja, őszinte küzdelmeikkel, belső harcaikkal és lemondásaikkal, viszonzásképpen Isten Szeretéből fakadó lemondásáért és följánlásáért, Akihez hozzátartozik a bennünket meg mentő Szeretetáldozatában megmutatkozó szenvedés.

Mennyire mások mind, mint a kor és divat, vagy az érvényesülés elvárásaival azonosulva önmagunk csillogtatása. Ezek félelmetes vonások, amint nem jutnak elismeréshez.

Szentek titka?

Bármit is kérünk tőlük, bármiben is kérjük közbenjárásukat, tudnak a legelső gondolatainkról is, mielőtt elhangoznának, és már azokkal ott vannak Isten színe előtt.

Értik kéréseinket, értik vágyainkat, és a Szeretet nyelvére lefordítják. Mert az Ő vágyuk sem más, mint hogy mi is, hozzájuk hasonlóan Jézusban, Szentek legyünk.

Érdekes, milyen meglepő pontossággal tudják közvetíteni azokat a vágyainkat, melyekre nem is gondoltunk, és amelyeket nem is említettünk sosem.

Ne hagyjuk Őket magukra. A bennük lévő isteni szeretet diktálja, hogy tevékenyek maradjanak.

Szentekhez méltó vétkek? /01

Nincsenek szentekhez méltó bűnök. Akkor sem, ha úgy gondoljuk, hogy ez lenne számunkra a szentekhez hasonlóvá válásunk kulcsa.

A kísértés mérce marad. Hogy ezt a mércét ki emeli feljebb – a kísértés, vagy az isteni szeretet, – az ott is eldőlhet, hogy a legvisszataszítóbb bűn után megugorjuk-e a magasabbat, amit Isten Irgalmából meg is tehetünk.

Szentekhez méltó vétkek? /02

Az elkövetett bűneink súlya nem véletlenül csak nagyobb. A megszokott és visszatérő bűneink ne csapjanak be. Az ne jelentse azt, hogy egy kellemetlen állapot szintjére esnénk csupán vissza, mely önmagában jelentené végre annak leküzdését. Az ilyen, „egyszerűbbnek” látszó, szinte kiszámítható visszaeséseink összetevői ott vannak a háttérben, meghúzódnak rejtett vágyainkban, melyek idővel mégiscsak erővel törnek elő, de takarásban maradnak mindaddig, amíg elkövetett tetteink háttérében a miérték között csak a gyengeségünket látnánk.

Szentekhez méltó vétkek? /03

Gyengeségünket, esendőségünket felismerve, szinte már hozzánk tartozónak tűnő és a bennünket jellemző tulajdonságainkhoz íránk. Már ezek a visszatérő bűneink is jelzik, hogy ismétlődően valamiért visszatérnek. Küzdelmeinkben mégsem arra kell jobban figyelni, hogy kérve az Istent, ezeket vegye el. Ezek ugyanis fontosak ahhoz, hogy a küzdelemben olyan kegyelmek nyíljanak meg előttünk, melyek hiába vannak hozzánk közel érintésnyire, a születő önvád kíséretében is takarásban maradnának, ha megállapodnánk a feloldozás szintjén. Mintha megállnánk ott, a szeretet találkozás pillanatában, ahol kifűjjük magunkat, mert hatalmas teher esik le rólunk, de a változás így csak „ideig – óráig” tartana.

Szentekekhez méltó vétkek? /04

Visszatérő bűneink akkor se csapjanak be, ha úgy tűnik, ránk nőttek, és már azonosultunk velük. Ezekből lassan jutunk kijjebb, a kezdődő miértekre válaszolva az Istennek.

Bűneink súlya, vagy a súlyos bűnök, még nagyobb is lehet, amikor elkezdünk küzdeni a látszólag egyszerűbbnek tűnő és visszatérő bűneink ellen. Azt gondolnánk, hogy végre elhagyhatnánk egy tudatos küzdelemmel azokat, de a kísértés célja nem ennyi.

Nélkülözhetetlen odafigyelésünk az Irgalom felé egyre nagyobb vonzást jelent, egyre többet megértve abból a párbeszédéből, melyben az Isten Irgalma szüntelenül az Életet jelenti, de amíg korábban a takarásban lévő miértekkel nem is foglalkoztunk, most ezekre is odafigyelve fogjuk csak valamennyire belátni azokat a nehézségeinket, melyek elénk tárulnak.

Szentekekhez méltó vétkek? /05

Kísértés elleni küzdelmeinkben a fokozatosan elénk táruló nehézségeink ne állítsanak meg. Akkor sem, ha erről szól minden csábítás, és bizonyításként tárulnak elénk. A bizonyítás nem is szól másról, mint hogy adjunk föl mindent. Ekkor a szlogenek, az elcsépeelt biztatások, – „hogy ne adjuk föl,” – már semmit sem fognak érni. Önvádjainkban mégis a kísértésnek tennénk eleget, ha a beismerésünkkel végződne minden.

Tehetetlenségünkben a beismerés hiába fájdalmas, ha mindez a Végtelen Irgalom előtt szólal meg, előre meg nem fogalmazható őszinteség tisztaságával. Ahol mélységek rendülnek meg bennünk. Mintha kráterek szakadnának be, ahol a kísértés és a számára megfelelő vágyaink húzódnának.

Szentekekhez méltó vétkek? /06

Beismeréseink sorozatában, amikor az önvád szólal meg, lassan ugyan mindenre rákerül az elismerése annak, hogy tehetetlen vagyok, mégis ez elég mély pontja annak a sokadik találkozásnak is, ahol tisztábban, és egyre őszintébben jutnak kifejezésre azok a vágyaim, melyre a lelkemet a Teremtő, saját hasonlatosságára, „Arcára,” hangolta.

Lehet hosszú, és inkább véget nem érő ez az út. Azonban ez az út, már régóta nem az egyhelyben tipródás, a visszatérő bűneim ismerős útja. Valami más ez, ahol az Isten útjai, az Ő hozzám vezető utak vagy az én utam Hozzá, akkor is elvezet, ha most már nem is gondolt, nem is remélt, ki nem számítható, és nem várt kísértések jelentenének egyre nagyobb kihívást.

Ugyanis ahhoz, hogy a Szeretet bizonyítani tudjon, ahhoz nekünk is bizonyítanunk kell.

Szentekekhez méltó vétkek? /07

Korábban visszatérő bűneinkről azt gondolhattuk, hogy ha csak kiismernénk azokat, ha csak a kezdetüknél el tudnánk csípni és el tudnánk szakadni tőlük, akkor nem is kellene több a Szentté váláshoz. Álmunkat a valóság felismerése tárja elénk, amikor Isten Irgalmától már nem szakadunk el, nem távolodunk Tőle, hiába okoz távolodást a visszaesés.

Bensőleg olyan gyönyörű a valósága annak a „látványnak”, mely ilyenkor elénk tárul. Mert az Isten mélységeket keres. A bennünk lévő és mélyen húzóódó szakadékok eleinte ijesztőnek tűnő mélységeit. Melyeket az Irgalma képes úgy betölteni, hogy csak Szeretetében válik ez a mélység olyan nagygyá és Végtelenné, ahová szeretetének nagysága is alig fér, és egyre jobban kiszorít mindent, ami nem Ő.

Szentekhez méltó vétkek? /08

Vétkeinkről szeretjük azt gondolni, hogy az Isten maga mögé veti azokat, amiért mi is megpróbálunk ugyanilyen felfogással elfelejteni minden rosszat, amit mi tettünk. Az Isten jósága és Irgalma sosem volt és nem is lehet ilyen számunkra, csupán öntisztító hatású, vagy menekülésünk útja, szemet hunyva a felelősség elől, mellyel el kell számolnunk a Végtelen Szeretettel szemben. Nem csupán a végítéletkor. A Szentek elszámolása mégsem önmarcangoló, mely önmagában egy újabb kísértés magával sodró hullámain jelentené.

A Szeretet örvénye erősebb, a legnagyobb sodrásban is.

Szentekhez méltó vétkek? /09

A visszafogadó és befogadó Szeretet nem jelenthet számunkra egy alkalmi örömnépet. A Szentek szívében nagyobb a súlya mindannak, amiért még az ünnepet is elkerülnék, mert csak az elég lenne számukra, ha a megbocsájtásban esélyt és méltóságot kaphatnának arra, hogy a Szeretetet befogadhassák, és akaratában meg tudjanak nyílni, Benne kibontakozva.

Ez a mélységek találkozása. Szeretet vagy Szerelem. Vagy már csak szerelem. Mélységet jelentő, mely óriási, magas, amiért a Magasságos felé irányul, és Végtelen is egyben, amiért a Végtelen Isten Van. Amiért utat talál Isten szerelme az Ember felé, hogy bár betölti a Mindenséget, de az Ember szívét csak az Ember, döntő szándékával töltheti be.

Szeretet titka

Titok marad, amíg hiába közli magát folyamatosan, de azt várjuk az isteni szeretettől, hogy úgy adjon választ, ahogyan nekünk megfelelő. Így azonban többször csak a hiányát látjuk, és sokszor hagyjuk el, hagyjuk magára, mert még csak nem is válaszol, és egyáltalában nem adja jelét szeretetének.

Ez Szeretetének olyan pontja, ahol valóban mi döntjük el, én döntöm el, hogy titok maradjon előttem, vagy hagyom, hogy a bennem születő szárazságban és magányos csöndben válaszoljak arra a Szeretetre, Aki szomjamat ismerve mindig ilyen, és ilyen marad. Mert Szeretet.

A bennem születő szárazság gyönyörű alapja egy végtelen és örök szeretetnek. Különösen az ilyen szárazságban, ahol szomjamat csak az Isten oltja. Aki olyan szerelmet adott Teremtményének, hogy az mindig a vonzásában maradjon. Mindig szomjasan szeretetére és Irgalmára, mellyel betelni lehetetlen.

Advent, Karácsony

Amit szerettél

Ürítsd ki szívem zugait
Hogy megtaláld, amit kerestél
Amit elhagytam
De oly nagyon szerettél

Ne legyen semmim
Hogy tisztán átláss rajtam
Csak, ami Tőled van
Amit oly nagyon akartam

Jöjj közelebb

Minden neszre figyelek
Mikor közeledsz felém hatalmas Isten
Szeretetedből a kevés is elég
Mikor szívemben semmi sincsen

Ahol tárva – nyitva
Ajtók és ablakok
És nincsen más senki
Csak egyedül vagyok

Csend van
És csak a szereteted mélyebb
Ha nem jutnál közelembbe
A Végtelenben keresnélek Téged

A mi világunk

Terveidet kutatom
Gondolataidat keresem
A természetet is faggatom
Vajon mi lesz velem

Fájdalmak sebek szenvedések
Kevés boldogságot hagynak
De kell, hogy vágyaimban
Örömet találj magadnak

Kell, hogy rád találjak
Mikor elnémul, minden elcsendesül
Mikor senki sem mond semmit
És magadhoz ölelsz észrevétlenül

Csendes éj

Csendes éjszakán
Szereteted mindennél csendesebb
És a kozmosz határain túl
Az Embert keresed

Aki szerelmed vitte
És örömödnek gyönyörű álmait
A mélybe hajolsz le utána
Csakhogy utolérdd vágyait

Mintha titkolnád nagyságodat
Kicsi szívbe rejtéd mosolyod
Aki boldogságunkat hozta vissza
És a szíve Érted és Neked dobogott

Eljutok hozzád

Örökké tart a Karácsony
Miközben észrevétlenül követlek
Ha elveszítenélek
Angyalaid rejtett ösvényen vezetnek

Eljutok Hozzád
Hová nem is gondolod
És titkon láthatom
Kedves mosolyod

Amint jászolhoz hajolsz
Csendesen közel
És Boldogságunkat csodálad
Mely a szívünkben jön el

Szerelmed

Karjaidban átsietünk
Szereteted mélységein fényévekre
És megállunk mikor rámutatsz
Szerelmed titkára a Keresztre

Megállunk akkor egy kis időre
Mikor kell, hogy átölelj szorosan
A Világ hullámszik köröttem
És kiszédülnék karjaidból elhagyottan

Kell, hogy akkor átölelj fojtón
Úgy ahogyan senki
Mikor szerelmed fáj
De képtelen lennék jobban szeretni

Szívedhez hajoltam

Egészen közel
Szívedhez hajolok
Hol a Szeretet lüktet
És csendesen dobog

Gyönyörű dallamát
A szívembe zártad
És felcsendül szüntelen
Legbensőbb vágyad

Hol csend van
És béke
És Irgalmad adtad
Lelkemért cserébe

Akkor még

Akkor még karjaimba vehettelek volna
És ringattam volna az én Istenemet
Akkor még bújócskáztunk volna
De most már nem lehet

Most már Te emelheted lelkem
És ringathatsz szerelemmel
S ha keresve hirtelen rám találnál
Kérlek ne ijessz el

Veled voltam

Mitől lehetnék boldogabb most, mint tavaly karácsonykor?
Mint akkor, most is lekötnek a meglepetések, az ajándékok,
Vagy az egyedüllét, ami még közelebb is vihetne Istenhez.

Hány éve is tarthat, hogy keresek egy Istent
Azt az Egyetlen egyet, Akihez végre közelebb érhetnék
Akinek hányszor kértem segítségét, de nem többet

Rejtélyekben kutatom, s ha közelembbe érne
A szívemet, arcomat, eltakarom
Pedig milyen gyönyörű lehet a Szeretet, Akiben hinni akarok

Akihez hiába kiáltanék egyszer hangosan
A csönd szakad rám, melyben újra szólít
Egészen csendesen: „Mindig veled voltam.”

Erdei keresztút

/Gondolat gyűjtemények és válogatások, korábbi köteteimből./

I.

II.

III.

IV.

V.

VI.

VII.

VIII.

IX.

X.

XI.

XII.

XIII.

XIV.

Kedves Kiránduló!

Köszöntjük Benned Jézust!

Ha olvasod ezeket a sorokat, a Jézus szenvedéstörténetét végigjáró keresztút egyik „stációját” találtad meg. Immár hatodik éve, hogy „megépítjük” és végigjárjuk a keresztutat a Badacsonyon, a Bujdosók lépcsőjétől indulva, fel egészen a Ranolder keresztig. Ha érzel magadban indítást, keresd meg a többi stációt is. Kívánjuk, hogy a mellékelt képek és elmélkedések segítsenek Neked a nagybőjti elmélyülésben, Krisztus áldozatának felismerésében, és a Krisztus által hozott megváltás titkának megértésében és megélésében.

Tele kosárral

Jézusom
Mit hoztam Neked

Rengeteg bűnt, fájdalmat
Sebeket

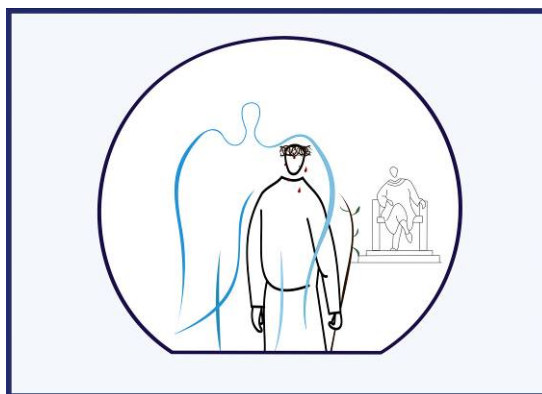
Nem mondok, nem mondhatok
Neveket

Kérlek, tedd fölé kezed

Hulló Véred által
Tisztítsd meg, gyógyítsd meg
Áldd meg ezeket

Könyörögjünk! Velem, bennem, mellettem, értem járod keresztutadat Jézusom. Segíts, hogy szívvel-lélekkel bekapcsolódjak keresztutad járásába. Átérezzem gyengeségemet és megérezzem, tapasztaljam a Te végtelen szeretetedet. Ámen.

I. Pilátus halálra ítéli Jézust

Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!

V: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Kertedből

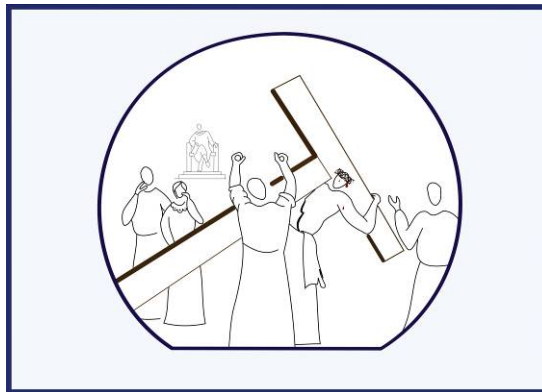
Töviseimet nem törted
Kertedben türelemmel
Gonddal neveltet

Most itt ülsz
Bíborköpenyben
Vértől ázottan
Összeverten

A katonák
Koszorút fontak
Töviseim homlokodra
Szent sebeket nyomtak

Könyörülj rajtunk, Urunk!
V: Könyörülj rajtunk!

II. Jézus vállára veszi keresztjét

Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!
V: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Te, és Én (részlet)

Valamit írtál
Rajzoltál a földre
Mintha szívem fölé hajolnál
És porba írnád
Mit ki tudtál olvasni belőle

Álltam dermedten
Mozdulatlanul
Ítéletre várva
Te tudtad egyedül
Hogy nem váratsz hiába

Lassú mozdulattal
A jelent mutattad
És egyetlen jövőmet

Az időt húztad
Csakis az Én időmet

Keresztet láttam
Ujjad nyomában
Valaki vállára vette

Nem nézett hátra
Szorosan magához ölelte

Könyörülj rajtunk, Urunk!
V: Könyörülj rajtunk!

III. Jézus először esik el a kereszt alatt

Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!
V: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Leborultál előttem (részlet)

Nem láttam arcodat
Hiába néztelek
Hogy nézz a szemembe
Hiába kértelek

Néztem amint
Térdre hull előttem
Bíborpalástjában
A tehetetlen Isten

Kinek bírāja voltam
S nem adtam át helyem
Segítségem várta
S nem nyújtottam kezem

Könyörülj rajtunk, Urunk!
V: Könyörülj rajtunk!

IV. Jézus találkozik édesanyjával

Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!
V: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

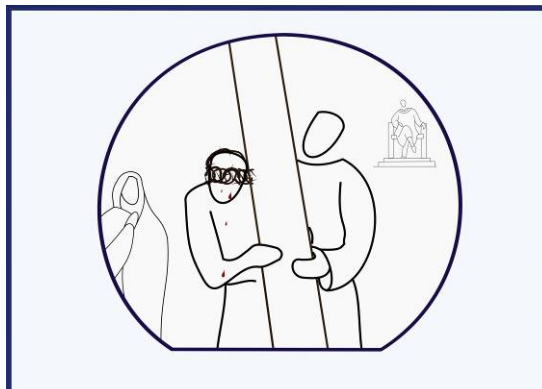
Hajolj vállamra Jézus

Hajolj vállamra Jézus
Minden elcsendesedett
Hajolj le hozzám Jézus
Hajtsd vállamra fejed

Hajolj vállamra Jézus
Kimerült Végtelen Szeretet
Meghasadt Irgalomnak szíve
Ölelj magadhoz engemet

Könyörülj rajtunk, Urunk!
V: Könyörülj rajtunk!

V. Cirenei Simon segít Jézusnak keresztjét hordozni

Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!
V: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Te, és Én (részlet)

Hogy az Irgalom győzzön
A Szeretet Ítélet
Megértettem Istenem
Hangtalan kérésed

Ha szeretni akarsz
Maradj közvetlen Mellettem
Segíts vállamon
Cipelni Keresztem

Hogy láthasd azokat
Kik már ismerik titkomat
Kiknek mindent elbeszéltem

Ismerni fogod Szeretetem okát
Csak hajolj Hozzám közelebb
Hajolj a Kereszthez egészen

Könyörülj rajtunk, Urunk!

V: Könyörülj rajtunk!

VI. Veronika kendőt nyújt Jézusnak

Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!

V: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Szívet cseréltél bennem

Itt vagyok Jézusom
Itt vagyok Előtted

Kendőmet nyújtom
És egy pohár vizet

Fogadd el, kérlek
Hadd segítsek

Istenem! Szívemben
Új kaput nyitottál
Bűneim helyébe
Szent Sebeket hagytál

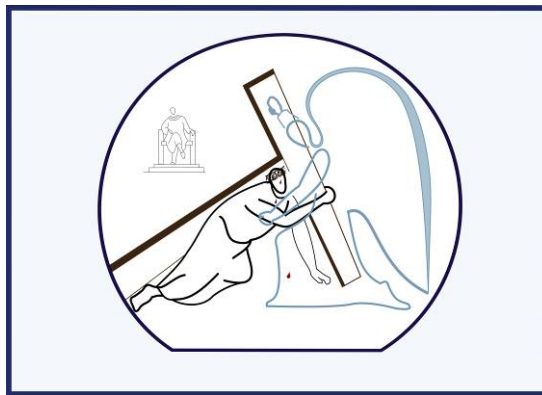
Szeretetednek Isteni
Nyomait
Melyek másképpen fájnak
Jeleit
Az Isteni szomjúságnak

Titkait melyekből
Mindig
Mutatsz csak keveset

Hogy megértsem
Hogy el tudjam viselni
Isteni Szeretetedet

Könyörülj rajtunk, Urunk!
V: Könyörülj rajtunk!

VII. Jézus másodszor esik el a kereszten alatt

Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!
V: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Istenem, láttalak

Egyszerre kavargott bennem
És forgott velem együtt minden

Mennyire kicsi tudtál lenni
Mennyire hagytad Magad
Jobban összetörni
Jobban, teljesen
Mindenben kedvünkre
Akartál tenni

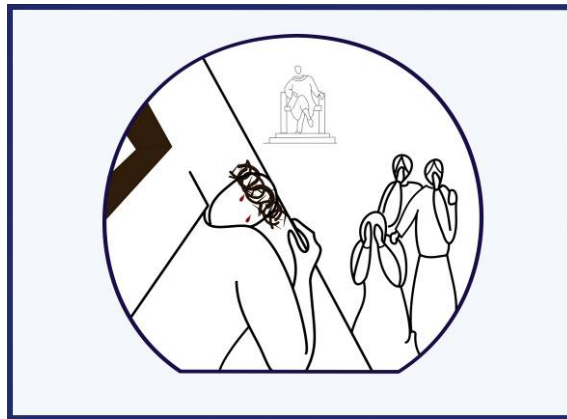
Hogy ne maradjon
Belőled semmi

Látszólag minden elveszett
Hiába takarják a napfényt
Borús fellegek

Istenséged a Mindenség
Mindenséged a Szeretet

Könyörülj rajtunk, Urunk!
V: Könyörülj rajtunk!

VIII. Jézus, síró asszonyokkal találkozik

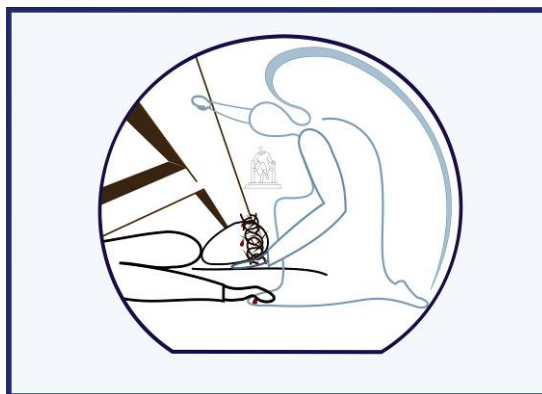
Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!
V: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Előtted Jézus

Itt vagyok
Ismerjük egymást
Útközben találkoztunk többször
Régi vágyad
Hogy előtted álljak
Tudtam
Ha nem is szóltál
Ha nem is szólítottál
Ha a tömegből
Nem is néztél hátra
Hogy szükségem van
Nekem is a megbocsátásra

Könyörülj rajtunk, Urunk!
V: Könyörülj rajtunk!

IX. Jézus harmadszor esik el a kereszten

Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!

V: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Útszéli kereszt

Lehunyt szemeid
Mintha várnának

Amint Eléd érkezem
Mintha felnyílnának

Mintha rám néznél csendesen
És magadhoz ölelnél Istenem

Könyörülj rajtunk, Urunk!

V: Könyörülj rajtunk!

X. Jézust megfosztják ruháitól

Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!

V: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Jöjj közelebb!

Itt vagyok Istenem
Szólítottál
Jöjjek közelebb

Itt vagyok Istenem
Hozzád egészen
Érintésre közel

Megérintettél
Én is
Megérintettelek

Istenem! Jézus
Ily hirtelen
Mi történik Veled

Testedet fekélyek
Lepik
Fájdalmas sebek

Szívem tisztább
Lett
Fehérebb a hónál

Pedig csak megérintettél
És én
Csak megérinthettelek

Könyörülj rajtunk, Urunk!
V: Könyörülj rajtunk!

XI. Jézust keresztre szegezik

Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!
V: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Elém jöttél

Elém jöttél
Hogy kiengesztelj
Hogy leborulj előttem
Válladon kereszttel

Nem kértél számon
Tőlem semmit
Keresztem
Szótlanul cipelted

Nem engem feszítettek
Bűneim keresztre
Magadat adtad helyettem
Az Istennek cserébe

Könyörülj rajtunk, Urunk!
V: Könyörülj rajtunk!

XII. Jézus meghal a kereszten

Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!
V: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Jézus! / Kereszt előtt

Elfogadtad az ostromozást és a vétket
Bűneim okozta véres verítéket

Míg egyedül terhemet vonszolod
Nem intesz meg, nem mondasz semmit

Nem nézel föl, s az üvöltő tömegből
Sem okoltál az ítéletért senkit

Átölellek virágzó húsvét illatában
Koronád tövise homlokomat sérti

Véred cseppje hullt tenygeremre
Közöttünk csend nyílt a Végtelenre

Tekintetemben sorsunk könnye
Néma válasz Istenszeretetre

Vágyaink sodrása keresztre emelve
Jézus! Jézus! Jézus! Az Isten szerelme

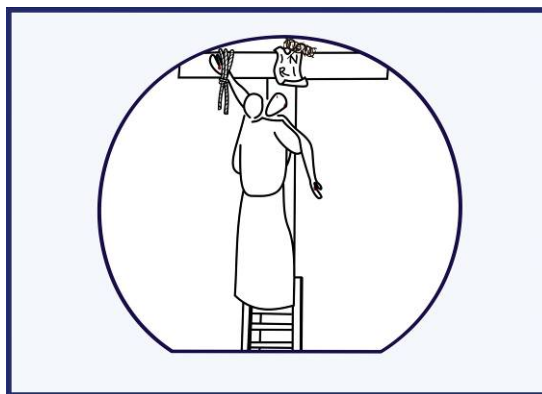
Könyörülj rajtunk, Urunk!

V: Könyörülj rajtunk!

Jézus oldalából vér és víz folyik

XIII. Jézus testét leveszik a keresztről

Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!

V: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Keresztfa tövénél

Oh csak maradnék
Előtted szüntelen
De visszatérve
Újra sáros a lábam

Leborulva előtted
Végtelen Isten
Szívemen is
Sár van

Mily átlátszó vagy
Istennek legféltettebb Tükre
Benned látom csak
Erősségem mennyire
De mennyire gyöngé

Könyörülj rajtunk, Urunk!
V: Könyörülj rajtunk!

XIV. Jézust a sírba helyezik

Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!
V: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Nem fordulok el

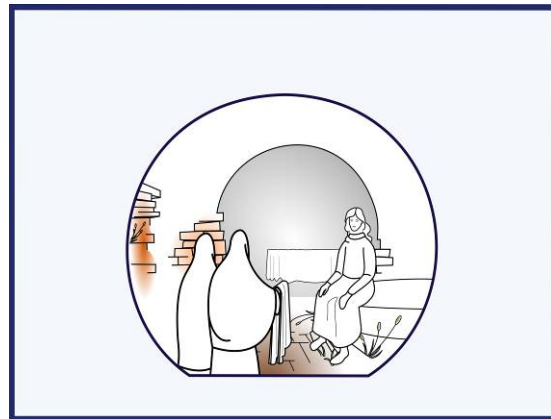
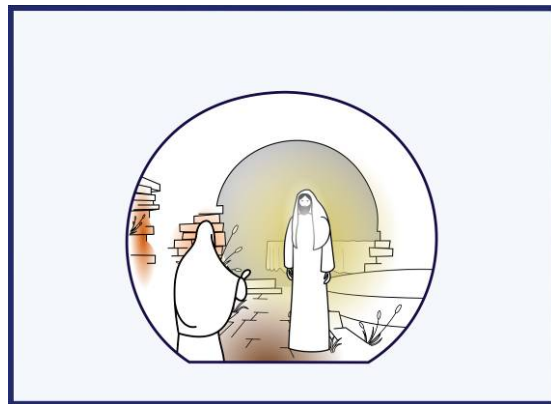
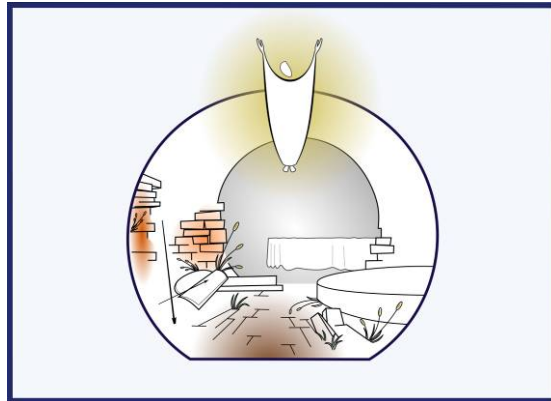
Istenem!
Nem, nem fordulok el
Látni akarlak, és nézni
Szereteted miként nem fogy el

Köszönöm, hogy ott lehetek
Szűz anya mögött
Sebzett Szeretetedhez hasonló
Megtört lelkek között

Ahol a Csönd, a Szeretet
Akit nem ért meg senki
Csak, aki mindent elfogad
Aki, ha szenved
Sem tud nem szeretni

Könyörülj rajtunk, Urunk!
V: Könyörülj rajtunk!

Akit kerestek, nincsen itt, feltámadt!

A Szentlélek kiáradása

Jézus feltámadt a halottak közül

Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!

V: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Rólam írtál Istenem

Lehajoltál Istenem
Rólam írtál a porba

Majd szívet rajzoltál
A felsorolt sorokra

Aztán egy keresztet
Szótlán, néma ítélet

Magadhoz öleltél
Míg a földet nézted

Hosszasan, örökre
Sebzett tenyered
Egy mozdulattal
Minden vétkeket törölte

Könyörülj rajtunk, Urunk!

V: Könyörülj rajtunk!

Kápolna

Légy áldott

Áldott légy Istenem a magányért, melyben figyelmem magadra vonod
És megérthetem, ha különbözőek vágyaim és a Te gondolatod

Áldott légy minden küzdelmemért, melyben magamra maradok
És más megoldásokat letéve csak benned bízhatok

Áldott légy aggodalmaimért és féltéseimért melyeket Eléd tehetek
És nem marad csak a Szeretet, melyben szabad lehetek

Légy áldott Istenem mikor Rád talál lelkem
Csak mi tudjuk, milyen boldogságra leltem

Áldott légy, mikor csak mi vagyunk, mi maradunk ketten
És Szeretetedbe olvad a Világ köröttem és bennem

Légy áldott a csendért, melyben szerelmed hangja szólal
És betölti lelkem vágyait egyetlen sóhaj

Légy áldott, mikor elcsendesül lelkem
És vágyaim, vágyaidra találhatnak bennem

Mosolyod nyoma

Légy áldott a csendért
Melyben lelkem mozdulatlan
És csak szívem dobban csendesen
Mert szerelmed változatlan

Légy áldott a csendért
Mely, ha szívemben fölszakad
Visszamosolyog a lelkem
Mert mosolyod nyoma ott marad

Köszönök mindent

Volt, hogy terhem levetted
És szívemben nem maradt semmi
És hívó szavadat hallva
Tudtam repülni

Repülni, szállni
Dalolva Feléd
S a város zajában
Megnyílt az ég

Volt, hogy a piros lámpánál
Megálltam, vártam
És senki sem látta
Hogy már rég mennyekbe jártam

Csak egy szóra,
Hogy találkozzam Veled
És ki tudjam mondani köszönöm
Köszönök mindent Neked

Ne áruld el

Miért szeretsz ennyire
Ne áruld el nekem
Hiába kérnélek bármennyire
Elég, ha sejthetem

Amennyit megmutatsz
Elég, ha érthetem
De vigyázz, ha többet is látnék
Szívem megállna hirtelen

A Végtelen csodálata

Vég nélkül Hatalmas Isten!

Aki a Kozmosz távlatából is megtalálod a Földet
Ahová bűneink miatt Tőled leszakadtunk
Irgalommal közelítesz föláldozva mindent
Csak hogy a mélységből Hozzád visszajussunk

Csak hogy visszataláljunk elhagyva minden érzékiséget
Érzelmet, vágyakat melyek fogva tartanak
És végtelen akaratumkat kielégítve, szeretetigazságaink
Szeretetvágyaink csak messzebb tántorítanak

Letekintesz nyomorúságainkra
Melyben hamis gazdagság után kapaszkodunk
És saját boldogságszomjunkat oltva
Nélküled hozzájuthatunk

Ismered a Szeretet mélységeit
Melyek Benned a Végtelenbe nyúlnak
És föltárod legbensőbb titkaid
Amint vágyaink vágyaidban Eléd jutnak

Amint egyszer csak hirtelen
Szívünkben összefutunk a távoli Ismeretlenben
És maradunk érintésnyire
Végtelen Irgalmadban Végtelen szeretettedben

Téged érintelek

Téged érintelek
Mikor szívemben minden elcsendesül
És csak Rád figyelek
Mert egyedül maradsz velem legbelül

Veled

Oly csönd van
Úgy tűnik hiába várlak
Semmi sem mozdul
Az óramutatók megálltak

Ki tudja mióta
Szüntelen várlak
Nem is köszöntöttelek
Pedig mindvégig ott voltam Nálad

Ha minden elnémulna

Ha elnémulna egyszer
Köröttem minden
A mélyülő csendben
Maradj velem Végtelen Isten

Maradj még akkor
És ne hagyj magamra
Szótlanságod legyen válasz
Kereső gondolataimra

Mikor Téged kereslek
És hiába szólítanálak
A fagyos némaságban
Szerelmem ki ne hűljön Nálad

Belső szerelem

Gyönyörű szerelem
Melyben semmim sincsen
És minden gazdagságom
A Végtelen Isten

Nincsen semmim
És minden az enyém
Amit csak érint
S a világot tárja elém

Melyben Ő Van
És boldogsága, hogy vagyok
A csillagok halványak köröttem
De szívemben szerelme ragyog

Behunyom szemem
És követem benső szerelemmel
Hol magam maradok
Az én Istenemmel

Szűk kapu /01

/Mt 7, 14

Az út is egyre szűkebb, melyről a szűk kapu nyílik. A kapuhoz érve valószínű, hogy ott tárul elénk igazán a Szeretet Arca, szüntelen áldozatában. Bennem mindent átformáló és újra-fogalmazó szeretet.

Ahol kissé, vagy nagyon távol kerül az a kérdés, hogy én szeretve vagyok-e. Ezek a kérdések valamennyire visszahúzó kérdések, melyben megnyugvásra találhatunk ugyan, de sokszor nem is lépünk túl azon a ponton, ahol tapasztalom Isten szeretetét, szeretetének felém áradását. Szeretnénk ezt a biztonságot megőrizni, de alig vesszük észre, hogy amint beillesztjük lelkünk épülésére a megszokásaink közé, hiába zárjuk le a keresés és további alkalmazkodás lehetőségeit, az Isten kívül marad. Bezárt és lezárt kapuinkon kívül. Belül pedig magunkra maradunk.

Szűk kapu /02

/Mt 7, 14

A szűk kapuhoz vezető út maga is annyira szűk, hogy a saját önszeretetünk táplálásáról, testünk ösztönös szomjáról és cselekedeteiről nehéz lemondanunk. A szűk úton hiába találkozunk már többször is tapasztalva Isten jelenlétét, amikor távolodását érzékelve is Őt hibáztatjuk. Könyörgéseink mindig a Színe elé jutnak, de mit teszünk azért, hogy a szűk kapun átjutva, mindenestől az Irgalmába érkezzünk, Előtte megállva, vagy leborulva Előtte?

De sokszor könyörgünk úgy, hogy megváltásunkban az irgalmát szándékaink teljesítésére, életünk akadálymentes megoldásaira, a mi boldogságunk kielégítéséhez várjuk.

Általában kikerülve, vagy teljesen elhagyva, amiről a megváltásunk szól. Mely boldogságunkat jelenti és boldogulásunkat a bűneinktől eltávolodva, és azokat elhagyva, rátalálva a Szeretet teljességére, mely minden érzelmünk, vágyunk és megtapasztalásaink nélkül is Teljes.

Szűk kapu /03

/Mt 7, 14

Az isteni Szeretet mindent elvenne tőlem, ami a boldogság vágyaim elérését és teljesülését jelentené?

Semmit sem vesz el abból, ami nem Ő. Viszont közeledve Hozzá, nem fogadhatja be mindazt, ami ugyancsak nem Ő. Lemondásainkkal, a bűnnel szembefordulva, a Szeretetének, jelenlétének nyitunk utat és lehetőséget, hogy elérjen hozzánk legbensőket is ráhangolva az Irgalmára, Szeretetéből fakadó Megváltásunk kiteljesedésére.

Szűk kapu /04

/Mt 7, 14

A büntetés egyfajta ítélethozatalt jelent. Sorsunkban a megszorításokat akkor is Isten tettének tulajdonítjuk, amikor tetteinkért mi váltjuk ki a Szeretet távolodását, helyesebben mi távolodunk Tőle méltatlanságunk miatt, Akinek nélkülözése fájdalommal jár. Szenvedéseinkért mégis az Istent hibáztatjuk. Vagy ha sorsunk nehezebbre fordul, vajon hány év telhet el hálaadás nélkül Szeretetének hiányáért, Akinek jelenléte állandó, és független a legszörnyűbb borzalmaktól is melyek bennünk vagy körülöttünk zajlanak.

Széles az olyan út, melyre az Istent hívnánk, hogy társunk legyen akkor is, amikor figyelmeztetjük, hogy különben nem értünk vele egyet.

Bár ilyen imádságok aligha hangoznak el, mégis a perlekedéseink számtalan miértjeink, miről is szólnának másról, amikor mi magunk nem változunk, és szokásainkon sem változtatunk.

Szűk kapu /05

/Mt 7, 14

A szűk kapu figyelmünket is korlátozza, és az Irgalom felé fordít. Amikor elmerülünk Benne, vagyis minden figyelmünk Őt követi, az Ő akaratát, amiért imádságainkban nem ömlenek a szavak, melyek nem lesznek meggyőzőbbek a szeretetünkről.

Mintha olyankor az Istentől vonnánk el az idejét és lehetőségét annak, hogy szóhoz jusson. Bőbeszédűségünk nehezen hagy csendet, és amikor végéhez érünk, hosszú csend következik, és általában bennünk. Mint amikor kifulladásig kimondtunk mindent, és már nincsen mit

mondanunk, de a másik sem mond semmit, nem fűz hozzá semmit. Mert nincsen mit hozzá fűzni. Kimondtunk mindent úgy, hogy szinte meg is magyaráztuk.

Akit szeretünk, figyelmünk felé mindig teljes. Mely nem rólunk szól, és nem magamra terelve a figyelmét.

Szűk kapu /06

/Mt 7, 14

Az isteni Szeretet leszűkíti közeledésünket.

Míg a bennünk lévő szeretet variációk, több irányban kiszélesednek, és aszerint, hogy mi esik jól, mi is korlátokat emelünk egymással szemben, és az Isten felé is, melyek elvárásokká változnak.

Vajon ezek is az isteni Szeretet útjai lennének? Utak és lehetőségek, melyeken lehet, hogy megközelíteni alig lehet engem, mégis szélesre tárom a lehetőséget mindazok előtt, akik kedvemre tesznek.

Szűk kapu /07

/Mt 7, 14

A szűk kapu, mely az Istenhez vezet, az Ő szeretete előtt, az Irgalmában nyílik tágasra, szélesre. Teremtényként itt a Földön, többször és hosszabban kellene elidőznünk személyes lehetőségeink előtt, melyek élénk tárulnak a Megváltásunkban, Jézusban.

Talán ott vagyunk éppen az Irgalom színe elé érkezve, amikor lehet, hogy még szóhoz sem jutunk. Amikor nincsen más válaszuk a felkínált Szeretetre, mint minden figyelmünkkel követni és befogadni Őt. A Szeretetsebeivel, Isten előtt egyetlen tetsző és értünk teljesen eléggő Áldozatában.

Szűk kapu /08

/Mt 7, 14

Nehéz eljutni idáig magam központúságával, önszeretettel, melyben nehéz határt húzni, ha nem az Isten szabja meg. Látszólag átadva mindent Istennek, nagyon sok az olyan magyarázat, mellyel magunk védelmére találunk megoldásokat, egymást is biztatva. A látszólagosság, távolságtartóan mindig „ott tartja Istent, ahova való”. Valahol az elérhetetlenségben, de ugyanakkor olyan közelbe is „hozza”, mintha uralnám Őt.

Az önszeretetből fakadó közeledésemben, figyelmem központjában én vagyok. Hiába adok oda mindent, az „egészséges önszeretettel” (?), sok mindent vissza is vonok.

Önszeretet? – Isten nélkül valóban szükséges ahhoz, hogy érvényesüljek, elérjem céljaimat, a háttérben meghúzódó kísértésekkel.

Szűk kapu /09

/Mt 7, 14

Az, hogy én szeretve vagyok, hogy miért és mennyire, azt a legtisztábban az Isten válaszából tudjuk meg. Bizonyos félelemmel tesszük meg a lépést feléje, amikor ezt a kérdést kimondjuk. Ezzel a kérdéssel, magamra vonatkozóan szűkítem mindazokat a vonásaimat, melyek akaratomban, elképzeléseimben a felszínre törnek. Ott lehet bennük az Isten keresése is, de számtalan ponton megállhatok úgy, hogy elértem célomat, tudom, ki az Isten, és onnét kezdve másodlagos helyet foglal el cselekedeteim, vagy akár a világról alkotott gondolkodásom és begyűjtött tudásom mögött is.

Szűk kapu /10

/Mt 7, 14

Az isteni Szeretetben, a szeretet csodálatos megnyílása tárul elém, az Ő Irgalmában. Gyönyörű felismerés ez, az Isten, és az Emberi lélek gyönyörű kitarulkozásában egymás felé. Ebben a kölcsönös kitarulkozásban felmérhetetlen a Szeretetkegyelmek bősége, melyre személyes megnyílásunkban lehet rálátásunk, de fölmérni képtelenség. Az egyenlő lenne az isteni Nagyság teljes áttekintésével, melyből akárcsak a feloldozás kegyelmi pillanatát is elég nehéz fölmérni, de viselni és elviselni is.

Szűk kapu /11

/Mt 7, 14

Sokszor állunk szűk kapu előtt, különösen a megoldhatatlan kérdéseinkkel. Melyekre a legmodernebb pszichológia próbál választ és megoldást keresni, de képtelen lejegyezni, és birtokolni, mivel az is az isteni tudás és mindenhatóság alá van rendelve. Párosíthatjuk teológiai ismereteinkkel, de az emberi lélek mindenestől az Istenhez tartozik. Testileg is.

A gyógyításban, terápiás gyakorlatainkban, legtöbbször, vagy mindig is az egyetlen megoldás marad a mindent följáruló és átadó imádság, megelőzve a saját önátadásommal. Enélkül, az isteni Szeretetbe ajánlás nélkül, hiába képviselem a tudományt, a lélek jobban sérülhet, mint gondolnám, és kapcsolata az Istennel sem biztos, hogy segítségre talált volna.

Szűk kapu /12

/Mt 7, 14

A szűk kapu jelzés is. Lehetünk az Istentől még megújuló távolságban, de a Szeretet korlátot emel, és határt szab a bűneink előtt ahhoz, hogy „érinthessük”. Megszólíthatjuk már-már a legnyíltabb imádságainkban is. A nyílt imádság segít a bennünk lévő kapukat megnyitni és nyitva tartani ahhoz, hogy a Szeretet szűk kapuja is megnyíljon előttem az ismerethez is.

Idáig minden alkalommal eljuthatunk a bűnbánatunkat követő feloldozáskor is. Amikor fel-foghatatlannak tűnik, hogy mennyire a Szeretet Isten Irgalma előtt vagyok, Jézus előtt. Miatta és rajta keresztül visszafogadva és befogadva ismét a Szeretetbe. Tisztán, minden sallang nélkül. Mikor nincsen bennem semmi, ami kizárná Isten jelenlétét bennem, vagy kizárna engem az Ő jelenlétéből.

Szűk kapu /13

/Mt 7, 14

Vannak csodatévő szentjeink, akikhez úgy fordulunk, mint akik jártasak az adott nehézségek leküzdésében, amiért nem véletlenül kérjük közbenjáró segítségüket. Csodatévőknak mondjuk, de a csoda az Istentől származik.

Figyeljünk arra, hogy közbenjáró segítségüket kérve, valamikor Ők is az isteni érdekek, az isteni Szeretet szolgálatába álltak. Hogyan kérhetnének bármit is az Istentől, odébb vagy félretolva a felkínált megváltásunk ajándékát, csak azért, mert volna annál fontosabb kérésünk.

Ha belehallgathatnánk egy-egy gyónásunk alkalmával az Isten válaszába, kínjainkra, gyötrelmeinkre és benső küzdelmeinkre is az elsődleges válasz a megbocsátás, az irgalom.

Benne, a párbeszéd Isten és közötttem, az együttélés, és az Istenben maradásom lehetősége nyílik meg, továbbra is szűk lehetőségekkel, mivel sokszor térnék a szélesebb útra, ahol élvezhetném az egyéb csábítások örömét, mely azonban sohasem elégít ki, miközben elfojtja bennem lehetőségeit mindannak, amit az Isten kínál.

Szűk kapu /14

/Mt 7, 14

A szűk kapu fontos, és meghatározza belépésünket a Szeretetbe.

Rajta kívül, vagy felé tartva is fordulunk lemondásokkal, és egyre nagyobb önátadással az Isten felé, miközben megállapodhatok abban a tudatban, hogy már ott vagyok, és élvezhetem az isteni Szeretet megnyilvánulásait. Nehéz is mérlegelni ekkor azt, hogy ehhez mennyi mindent teszek hozzá képzeimmel, göggel, egyeduralkodással, és olyan hatalommal és tekintéllyel, amit lehet, hogy próbálok ugyan takarni, de ezek kivívása sosem csendes, mert rajtam kívül mégis mindenki látja, aki csak szemben áll velem.

Szűk kapu /15

/Mt 7, 14

A szűk kapunál még a megmaradt dolgainkról is le kell mondani. Mindarról, amit az idáig vezető szűk úton akár vissza is vettünk.

A szűk kapuban meglepő lehet, hogy bizonyos ideig egyedüllétet tapasztalunk. Azután pedig ebben az egyedüllétben megnyílik előttem a Szeretet. Föltárva legbensőbb gyönyörűségét az Irgalmában. Ismeretlen találkozás ez, ismeretlen egyedüllétben, ahol az Isten marad, és én. Ahol a hatalmas Világegyetemben kettőnk figyelme egymást követi.

Ez történik a Szentségimádás alkalmával, ahol Ő van jelen, és én.

Benne fut össze minden, ami az Ő szeretetéből való, és Tőle, Belőle árad ki minden, amire igent mondva a Megváltásunk művének gyönyörűsége tárul elém.

Mosolyodban

Szerelmes Isten
Kifogyhatatlanul Végtelen
Magadhoz emeled lelkem
Mely átölelni Téged képtelen

Ismerem szerelmed
De csak érinthetem vágyad
Minden ragyogásom
Ott van Tenálad

Ott van örömöm
Mosolyodban rejlő boldogságom
Színed előtt elnémul lelkem
És szerelmed csöndjét megtalálom

Lélek dala

Csend van
Minden gondolatodat értem
Néma ámulattal
Irgalmad virágzását nézem

Amint Élet nyílik
Egyetlen csendes szavadra
És zengő dallamát
Lelkem suttogva dalolja

Közel hozzád

Végtelen Szeretet
Ki vagy a mennyben
Ölelj magadhoz engemet
És találj szeretetre bennem

Szívemből mosoly fakad
Végtelen Irgalom
És szerelmes hívásod
Már messziről hallom

Mintha magasból szólnál
Egészen közelről
Vagy szívemből hallanálak
Egészen mélyről

Amikor Te kérsz

Amikor sokat kérsz, hányszor kiáltanám, hogy hagyd abba
Amikor teher és felelősség és a szeretetünket sérti
Hányszor kiáltanám, hogy hagyj magunkra

Ha bűneimet néznéd, meg is tennéd
De keresnélek újra szüntelen
Míg szívem legmélyén Rád nem találnék

Más a Te szereteted, amit, ha meg is értenék
Magam maradnék, talán Veled,
De mindenki mással szakítanék

Pénzváltók asztala?

„Kötélből korbácsot csinált, és kiűzte mindet a templomból a marhákkal és a juhokkal együtt. A pénzváltók pénzét kiszórta, az asztalokat felborította...”

/Jn 2,13-

Ijesztő kép lenne számunkra elképzelni Jézus cselekedetét, ha nem állnánk azonnal arra az oldalra könnyes szemmel, akik miatt és akikért ezt teszi. Ahonnét vajon melyik oldalról hallaná vissza véleményünket, mely lehet akár egyetértő, de magdöbbenésünket is kifejező.

Vagy nem kell mondanunk semmit, hiszen Ő az, aki cselekedetével elég kifejező módon adja az emberek tudtára, hogy a piaci vásárlás, mennyire nem oda illő.

Ha Jézus azonban megfordulna meghökkenésem hallatán, és csak a kérdést föltenné nekem, milyen választ adnék? Egyetértenék Vele, mert mégiscsak az Isten házáról van szó?

Mit értek meg az egész történetből, ha a szívem mégsem az?

Együtt énekeltük?

Amikor kimondhatatlan szótlanságban

Csodálatlak

Mikor lelkem is elnémult

Mert nincsenek Hozzád méltó szavak

Együtt mondtuk volna mégis

Mennyire kereslek?

És daloltam veled együtt én is

Hogy szeretlek?

Ő meg én

Megérkeztél

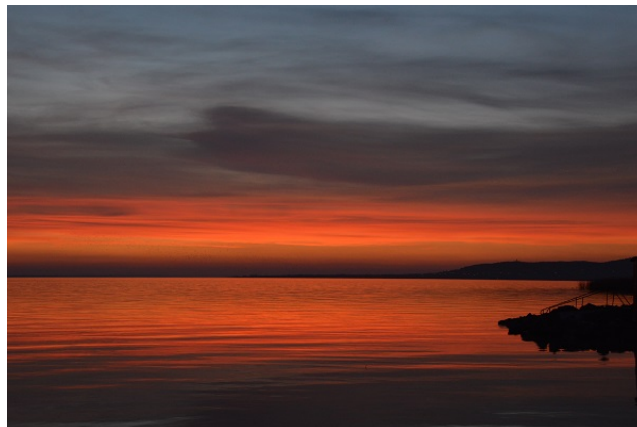
Itt vagy és itt vagyok
Kerestél
A csendet hoztad el
Megérkeztél

Hosszasan nézel
Szótlanul
Szeretsz és szeretlek
Kimondhatatlanul

Irgalmadban

Fenséges Isten
Irgalmadban enyém a Minden
Örömed és szerelmed is enyém

Ha magamnak akarnám, félténém
Akkor többé semmim sincsen
Lelkem árva lesz és szegény

Neked énekelek

Neked énekelek
Hogy dalommal ringassam szerelmed
Neked énekelek
A sok fájdalmat el kell, hogy felejtse

Neked énekelek karjaidban
Arcodon a mosolyt fakasztom
S ha könny hullna szememből
Elfordítom arcom

Szólalj meg

Szólalj meg magasról – mélyről
Mikor minden elcsendesül
Szólalj meg egészen közelről
Lelkemet rendítõn legbelül

Hadd halljam Istenem
Lelkemet éltetõ sóhajtásod
S ha szívem nyílik egyetlen szavadra
Örömdben nyílik a Te virágzásod

Szavak nélkül

Áldjon Téged a Teremtett világ
Benne minden érintésed
S melyeknek szavuk sincsen
Áldjanak mind szótlanul Téged

Áldjon szeretetedért az Ember
Olthatatlan szomját Te csillapíthatod
Töltsd be lelkét Szent szerelmeddel
És karjaidban nyerjen bocsánatot

Áldj meg Istenem áldj meg
Hadd csodálja lelkem Irgalmadat
A kimondhatatlanul gyönyörût
Melyre nem is találhat szavakat

Rád találok

Mindig rád találok
És szembesülök Irgalmaddal
Mikor vágyaim találkoznak
És megegyeznek vágyaiddal

Irgalmad Végtelen
Elvesznék nagyságában ismeretlenül
Ha nem hajolnál egészen közelembe
Hogy ne maradjon lelkem érintetlenül

Istenem vedd el

Vágyaimban a kísértés legkisebb fullánkját is vedd el
Örömében maradjon kielégíthetetlenül
Kettõnk boldogságához abból semmi sem kell

Teljesen tiéd

Nem vagyok több
Mint amit Tőled kaphatok
Ha szeretetedből nincsen semmim
Semmi sem vagyok

Nem vagyok több
Mint amit visszaadhatok
S ha semmim sem maradna
Mindenestől a Tiéd maradok

A csend hangja

Szerelmed mély
És kifogyhatatlan
A legnagyobb csendben is
Megszólal halkán

A csendben
Hol az Élet hangja dobban
És szívem lüktet szerelemmel
Teremtett világodban

Hol irgalmad
Virágozik szüntelen
És lelkem szomját oltod
Hogy örömed teljesebb legyen

Mindörökké

Vedd el a kísértés
Bűzét és szagát
Vedd el csábító
Illatát

Vedd el ízét
Legyen sótalan
Vedd el ragyogását
Szívemből nyomtalan

Vedd el fullánkját
Ne oltsa be lelkem
Ne kössön meg
Tégy szabaddá engem

Vedd el az érzést
A vágyat
Mellyel hódít
És takarja hibámat

Takarja bűneimet
Melyek kedvesek előtte
És rám olvasta mindet
Amint csak tehette

Ne legyen hatalma
Lelkem fölött
Szerelmem maradjon tiéd
És mindörökre örök

Legyek erős
És hadd maradjak gyöngé
Irgalmadra nyitott
És szomjas szerelmedre

Egyedül? /01

Nehezen találunk rá, és folyamatosan alakul ki kapcsolatunk az Istennel, melyben a rátalálásunk fontos része az is, hogy az isteni Szeretethez képest átalakulnak elképzeléseink, vágyaink, Róla vagy vele kapcsolatosan éppen úgy, mint magunkkal kapcsolatosan is. Csalódásaink mellett azt is meg kell tapasztalnunk, hogy a közöttünk lévő távolság olykor óriási, vagy pedig túl azon, hogy volt és létezett, mégis úgy tűnhet, hogy elveszett.

Próbálhatjuk valamilyen megoldással, érzelemmel, vagy a szeretet gyakorlásával, vagy azt is kiiktatva a tényekre alapozva és szociális szinten újra „generálni”, de ez sokszor nem jelent többet annál, amit hit nélkül is megtehetünk. Néhai hangulatunk kíséretében, ha volna is benne szó megtapasztalásnak tűnő isteni jelenlétről, rendkívül könnyen rámondjuk, hogy az Isten létezik.

Vajon ilyenkor mi bizonygatjuk az Ő létezését, vagy Ő maga bizonyítja, hogy Van. Vagy pedig maradna a csönd, melyben egyébként senki és sem bizonyít semmit, és az Isten pedig valamiért csöndben van.

Egyedül? /02

Nem választanánk, és nem döntenénk könnyen a magány, vagy az egyedüllét, az egyedül maradás mellett. Az élethez tartozik, hogy mindig a cselekvés a mozgásban levés, az újra-nyílás stb. alkotják és jellemzik. Egyfajta állandó tevékenység, mely elfojthatja figyelmünket és egyre teljesebb odaadásunkat. Azután pedig próbálkozunk egyre csendesebb „újra-nyílásban” maradni, egyre jobban oda figyelve a Teremtőre is.

Létezésével kapcsolatosan, a csend, vagy annak megteremtése és betartása, sokszor nem is jelent azután többet egy ismeret útján szerzett, és jól gyakorolt tanulmánynál, tapasztalatnál, melynek elérését, gyakorlását, oktatói szinten tovább adva, más is hozzájuthat.

Hogy az ilyen fajta csendben mennyire mutatunk magunkra, tudás hatalmunkra, a magunk kiteljesedésére, a magunk nyugalmanak megszerzése, visszanyerése, vagy csak egy örömszint elérése is kérdésessé teszi, hogy abban ugyan hol szerepel, hol van benne, és benne van-e az isteni akarat, melyben a kiteljesedésünk, a Megváltásunk és az Isten Irgalma nélkül vajon mennyire teljes, ha akárcsak csak rövid időre is elszakadunk Tőle?

Egyedül? /03

A csendesebb utaknak, a csend felé fordulásnak, lehet az elért eredménye az, vagy csak annyi, hogy nem is kell annál több, mely alatt mielőbb újra erőt nyerünk, és bármennyire is színezzük technikai képességeinkkel, az Isten nagysága ugyanúgy elveszhet a még nagyobb Végtelenben, mint ahogyan az „érintése” sem lesz elérhetőbb. Mindezekkel együtt mégis könnyen kimondjuk a távolba mutatva, hogy az Isten ott van, vagy akár bennem, a Mindenséget betöltő jelenlétével.

Nyíltságomban készen állhatok befogadni Őt, de az akaratát kész vagyok-e minden pillanatban belátni, melyben Irgalma rámutat olyan hiányosságaimra is, melyben lehet ugyan a távolság még nagyobb közöttünk a felismerésben, de a bennem lévő szeretet és odaadás mellett mindez eltörpül. Ugyanis az Irgalma lesz oly hatalmas, és befogadó, hogy megérint, mielőtt én Rá találnék, hogy én érintsem Őt.

Egyedül? /04

Isten Irgalmára azon a szűk úton jutunk, melyet a Szeretet megszab, és amelyre Jézus rámutat. Ez az út pedig Ő maga.

Rengetegféle megoldás lehet arra vonatkozóan, hogyan találunk rá az élet értelmére, a szenvedés miértjeire, a boldogságok keresésére, és a különböző szeretetérzelem tapasztalásokra, bölcsességnek tűnő okoskodásainkkal és mások okítására alkalmazott megoldásokkal.

Az isteni szeretet, szinte mindent leegyszerűsít vagy át is húz. Minden fölépített elméletet, mellyel nagyobbnak tüntetjük föl, mint amekkora, vagy kisebbnek a mások előtt is rejtett akaratunk, hatalmunk, és sajátos vágyaink elérése tekintetében.

Egyedül? /05

Mielőtt találkozhatnánk Istennel, sokszor elrejtjük. Oda, ahol különféle elmélyüléseinkben érhető csak el. Mindennél távolabb küldjük Őt ilyenkor, oda, ahol a végtelenbe, és az ismeretlenbe szorítható. Mozdulatlanná és tehetetlenné, elérhetetlenné téve. Ezért is tudjuk bizonyítani úgy a jelenlétét, mintha lenne, de a valóságban mi magunk vagyunk az isten.

Magunkra maradva.

Egyedül? /06

Egyedül és magunkra maradunk, az igazán személyes találkozásban. Ennek az útnak szakaszai már lehetnek régről ismerősek. Olyan szakaszok, ahol szinte már tudom, hogy hol találom Rá.

Általában olyan pontok ezek, ahol számításból nem találnék Rá. Olyan pontok, és találkozásaink helye, ahol Ő számít rám. Számít arra, hogy Irgalma megnyílhat bennem, és „igénybe veheti” minden adottságomat.

Ha azok közül bármelyikre büszkeségem, önteltségem, vagy látszat alázatam is ráhúzódná, önátadásom is csak látszat marad, melyben semmi sem az Istené.

Egyedül? /07

El kell tudni fogadnunk az Isten szeretéséhez szükséges benső magányt, mely mindig az Irgalmas szeretetre nyitott. Nincsenek lezárt és bezárt pillanatai. A Szeretet minden rezdülésére készen, az Irgalma válik valósággá a Létező Világban, melyet átítat a Megváltás hatalmas műve.

Megrendítő, és mielőtt a Végtelen tárulna elém, melyben senki sem lennék, és a Világban elvesznék egyedül, Irgalma olyan mélységeket érint bennem, ahol nem csak érintem az Istent, de képes vagyok Őt úgy látni, ahogyan csak az Emberi lélek találkozhat Vele.

Nem a felszíneken, hanem azokban a mélységekben, ahol az Isten a szívek után kutatva keresi szeretetének – szerelmének gyökerét.

Ez nagyon mélyen van. Ahonnét kitéphetetlen, és rejtve marad a legnagyobb és legváratlannabb kísértések hatalmától is. Lehetnek azok bármilyen nagyok, és mindent lehengerlők, és hiába maradnánk magunkra a vád és az önvád sorozataink között, az Irgalomra válaszolva különleges szeretet dallama csendül, mely minden újrakezdésnél szebben szólal. A lélek hangjai ezek.

Aki Én vagyok. Mert Vagyok, és amiért Ő Van.

Mikor várlak

Mikor várlak
Mélységek tárulnak elém
És már látlak
Amint messziről sietsz felém

Ha szótlán maradnál
Az utat hiába ismerem
Elmennék melletted
Mintha szerelmed rejtenéd Istenem

Tavaszi szerelem

Tavaszt hozol az őszt kísérő
Fagyra és a télre
Tavaszt hozol kedvesem
Hogy vágyam szerelmed elérje

Tavasza nyílik lelke
És téged köszönt a hajnal
Istenem, Istenem
Szerelmem viszed magaddal

Észre sem veszed

Amikor eljutnak hozzád
Gondolataim
Találjanak boldogságra
Csendes soraim

Találjanak mosolyt
Szemeidben
És kísérjenek vágyaim
Lépteidben

Virágok lepjék lábaink nyomát
Mert követlek halkán
És észre sem veszed
Hogy csendben beléd karoltam

Ölelj szorosabban

Óvj meg engem
Takard el a gazdagság kincseit
Óvd meg szerelmem
Ne lássam más szerelemnek dicsőségeit

Óvd meg szívemet
És tartsd meg egyetlen vágyamat
Ölelj szorosabban
Míg szívemben Rajtad kívül semmi sem marad

Ne legyen más semmim
Csak a szerelmed
Ha szívem üres is maradna
Vágyaim keressenek nyugalmat Benned

Te maradsz egyedül

Szétszórok mindent, amit kaptam
S mikor már semmim sincsen
Csak Te maradsz egyedül
Végtelen szerelmem, végtelen Isten

Csendszimfónia

Csend van
Csak a szívem dobban
És ritmusára Istenem
Imát mondok halkan

Halkabban
Mint hallanád
Hozzám hajolva
Hallgatód dallamát

Csendben észrevétlenül
Egészen közelre
Lelkem sem sejti
Hogy fejed hajtottad szívemre

Csak más ez a dallam
Gyönyörűbb teljesebb
Mintha örömed hangjait hallanám
Mely lelkemnek kedvesebb

Láttad lelkemet

Láttad a lelkem
Táncra perdülve repülni
Mosolyogva, dalolva
Angyalok karába vegyülni

De láttad zuhanni lejjebb
Tehetetlen mélységekben beljebb
S ha eltűnni láttad
Kerested kutattad, míg meg nem találtad

Csak hogy fölkarold
És átöleld csendesen, újra
És vártad, hogy szerelmét
Csak Neked dalolja

Add meg nekem

Köszönöm mindazt
Amit kimondani lehetetlen
Ami Rólad szól, Téged érint
És kifejezhetetlen

Ami kettőnkéről szól
És csak megélni lehet
És szomjazni
Égő szerelmedet

A szárazságot is köszönöm
Melyet szerelmed cseppje olthat
Add meg lelkemnek Istenem
Ezt az olthatatlan szomjat

Eltakartad

Eltakartad előlem gyönyörű szerelmed
De lehunytt szemmel is megtalálom
Szívemben, ahová egyszer elrejtetted

Mosolyod

Oly gyönyörű
Mosolyodat látnom
És mosolyodban
Örömöd okát csodálnom

Mert boldog vagy
Hogy Tiéd a szerelmem
De eltűnnék észrevétlen
Ha Irgalmad mosolya nem lenne bennem

Szél viszi

Szél viszi szerelmed
És amit csak érint
Lángra lobbant mindent

De lángja mélyebbről éget
És a magasba hatolva
Átölellek Téged

Szellő mosoly

Mielőtt a szél susogását
Észrevennéd
Mintha dúdolnád dallamát
És énekelnéd

Hívod csendesen
Közelebb csalogatva lelkem
És szellő mosolyával
Dúdolom Veled szerelmem

Szótlanul

Sietek hozzád
És tárt karokkal fogadsz
Szerelmed alig érthetem
Sokáig szótlan maradsz

Mondhatnánk egymásnak
Mindenről annyi mindent
De szavaim elcsuklanak
És csodálja lelkem szerelmét az Istent

Mosolyod

Mosolyod áthatol
A végtelen messzeségen
És szívemet kutatod
Hogy lelkem, elérjen

Nem szólsz
Csak rám mosolyogsz halkan
Észre sem veszem
Hogy karjaidban voltam

Amikor találkozunk

Mikor megbocsájtasz
Abból tudom, hogy ismét rád találtam
Hogy hiába kerestelek – kutattalak
Előtted álltam

Magamra hagytál

Ha csalódnál bennem
Ne hagyjál el
Ha más boldogságot is kerestem
Ne fordulj el

Tudod, mennyire hittem
Hogy Nálad megtalálom
És magamra hagytál
Hogy kipróbáld álmom

Magamra hagytál
De lépéseim kísérted figyelemmel
Azt hittem, magamra maradtam
De egyetlen pillanatra sem hagytál el

Oly gyönyörű vagy

Csönd van
Mikor Hozzád érek
És kettőnk szerelmében
Szemlélem szépséged

Oly gyönyörű vagy
És vágyaim miattad szépek
Mintha egyik sem tartozna hozzám
S a tiéd lehetnének

Oly gyönyörű vagy
Amiért engem csodálhatsz
Mintha nem is tudnád
Hogy minden ékességem ott van Tenálad

Gyakran eltávolodsz

Gyakran elhagysz
Hogy messzebb kövesselek
És messzebb mész annál
Amiről azt gondoltam lehet

Gyakran elmész
Vagy csak én maradok le tőled
És te tudhatod
Mennyire maradok távol mögötted

Megállsz akkor és visszanézel
S ha találkoznánk újra nem is értem
Én jutottam volna közeledbe
Vagy te fordultál vissza ismét értem

Egyszer majd

Egyszer majd vigyázunk egymásra jobban
Egyszer majd szorosabban fogjuk egymás kezét
Egyszer majd oly nagy szerelemmel
Hogy nem választhat minket semmi se szét

Elviszed szerelmem

Elviszed szépségem
Minden gyönyörűségem
Elviszed magaddal
Arcodnak tükrét mosolyoddal

Elviszed szerelmem
Minden cseppjeit
S míg elvesznék benned teljesen
Szívemben csodálom örömöd kincseit

Semmi sem kell

Nem kell semmi, amit elvehetnék Tőled
Ne legyen abból semmi az enyém
Csak szerelmed mely Te vagy
S benne az örömöd lehetek én

Szerelmed titkai

Van szerelem
Melyben felfoghatatlan minden titok
Ha csak megérteném is enyém maradna
De nagyságát elém tárva, összeroppanok

Emeld a lelkem

Istenem

Hagyj engem olykor magamra
Elveszve a néma csendben
Hadd járjon át végtelen üresség
Szeretet nélkül fojtogatva lelkem

Hadd legyen üres szívem is
Egyetlen szavadra várva
S emeld a lelkem csendesen
Végtelen szívedbe zárva

Emeld magadhoz
Mozdulatlan észrevétlen
Mikor nem tudnék rólad
De ott vagyok Istenem két kezében

Imádságaink

Mérték nélküliek, amikor mindentől és mindenkitől, hangulattól, állapottól, mértéktől, időtől függetlenül szólalnak meg. Amikor nincsen vége.

Van kezdete, mint egy megszólításban, egy megszólalásban, de a szeretetfolyamatosság miatt, mintha nem is lenne kezdet, és nincsen befejezés sem.

Van köszöntés, mely inkább hálával és köszönetekkel teli, de nincsen búcsúzás akkor sem, amikor a Szeretet Istene távolodna.

Ahogy Ő távolodik, a keresés, a követés is csendes, melyben minden pillanat Rá találás. Akkor is, amikor jelenléte nem köthető semmihez, nem mutatkozna semmiben sehol, de a csend, elárul mindent:

„Itt van, jelen van,
Ahol csak ajtót nyitok bennem,
Mélyen valahol,
És nincsen távolság sem.”

Isten jelenléte

Isten jelenléte, lehet távoli, elérhetetlen, de mint egy csodálatos naplemente, mégis az egész bensőnket átjárva, megrendíthet. Amint azonban lebukik a nap, színeivel az élmény elvész előlünk.

A Szeretet csodálata azonban megmarad, amikor fölfedezzük magunkban az isteni Szeretet színeit, a megszólalásait is, ami messzebb vezet, egészen közel Hozzá. Olyan közel, melynél közelebb saru nélkül sem juthatnánk.

Amikor szeretetét adja, és ismét feláldozza Mindenét az Oltáriszentségben, és betölt Végtelen szeretettel.

Marad a szerelmed

Távol vagy és elérhetetlen
Bármennyire is szeretlek
De ha mindent visszaadhatok
Többé nem kereslek

Akkor marad
Amire oly nagyon vártam
Marad a szerelmed
Melyre végre rátaláltam

Szeress nagyon

Szeress akkor jobban
Mikor nehezebb elviselni
Szeress akkor nagyon
Hadd tudjak újra szeretni

Vetítsd a fényed

Istenem
Tartsd, élém tükrödet kérlek
Melyben nem magamat csodálom
Hanem Téged

Melyben elvész a szépségem
És minden dicsőségem
S hogy lelkem el ne vesszen
Maradj nekem örök gyönyörűségem

Tartsd előttem tükrödet
Ne csak egy pillanatra
Ha Arcodat keresném
Vetítsd fényed az arcomra

Vetítsd a fényed
Mélységeken át
Ahol azt hinném elvesztem
De lelkeket Irgalmad öleli át

Imagyöngyök /01

Egymásba fonódnak, mint a rózsafüzér szemei. Láthatatlan kapcsolatban egymással. Ezek általában az isteni akarattal megegyező, és akaratában nyíló, akaratával egyesülő szeretet-vágyaink. Melyekben, ha csodálni lehet bármit is, az csak az isteni Irgalom kitárulkozása, megnyilvánulása, és megvalósulása előttünk, és bennünk.

Nehezen lehet belelátni ebbe a „rejtelembe”, ha vágyainkba lehúznánk magunkhoz az Istent. Akár a segítségére várva. Ugyanis amíg várunk, legtöbbször arra vagyunk nyitottak, hogy azonnal észrevegyük, amint a segítsége érkezne. Addig pedig hiába gondoljuk nyitottnak magunkat, csak részint volnánk azok, és akkor is csak a magunk érdekeit figyelembe véve.

Imagyöngyök /02

Gyönyörűek. Ragyogásukat nem látjuk, és értékük is odafönről mérhető legtisztábban. Mégis kaphatunk belelátást az isteni akarattal megegyező közbenjáró kéréseinkre, az Ő válaszában. De ez Kegyelem, melyből semmi sem a miénk.

Ezek igazi ima gyöngyszemek. Az isteni szeretet ékkövei. Akik követhetik a Szeretet válaszait, nem csak a válaszára nyitottak. Megelőzően, sokkal inkább arra a Szeretetre, mely önmagában örök létező, és amely az Élet tápláló forrása.

Vajon ki az orvos? /01

Rámutatva a másik hibájára, szívesen elterelnék az Isten figyelmét arról is, ami nagyobb baj. Ez a hiányából fakad, amiért az Isten nincsen benne mindenben. Mindenestől oda kell adni magunkat, minden vágyának eleget téve. MINDENT. Míg a másik ember megváltozásaiért könyörgünk, vajon milyen fontosabb kérdés húzódhat meg a háttérben, melyről tudni sem akarunk és hallani sem.

Amikor az Isten felénk fordulva ugyanazokat a kérdéseket nekünk is föl teszi, hogy a gyógyulás elsősorban bennem elkezdődhessen, és elkezdődhessen a Szeretet párbeszéde.

Vajon ki az orvos? /02

Milyen messze vagyunk a Szeretettől, ha csak rendet szeretnénk teremteni akár a közvetlen környezetünkben. Veszekedéseket, háborúskodásokat elkerülve, családon belül is.

Az isteni Szeretet többet enged, és többet megbocsájt ahhoz, hogy többet megértsek Belőle. Mindent át kell adni ahhoz, hogy be tudjam fogadni azt a sok mindent, ami az Istent jelenti. Nincsen mód megalkuvásra. Nincsen mód másfajta közeledésre és odaadásra, ha a Teljességet akarom.

Míg csak részeket akarunk, kószolókat a Szeretettől, számunkra ezek titkok feltárásai lesznek csupán, miközben az addigi apró részletekben is visszaesünk.

Vajon ki az orvos? /03

Amikor Jézus elé megyünk, imáinkban az Isten elé tárjuk gondjainkat, napok, évek maradhatnak úgy el, hogy a Valóságos isteni Szeretetről „szó sem esett”. Beleönthetjük kéréseinket egyfajta szeretetkeretbe, társaloghatunk az Istennel, ha úgy gondoljuk, hogy ez nekünk jól esik, de mi marad meg ebből olyan emlékként, mely örökre szólóan az odaadóbb vagy a teljes odaadásunkat jegyzi?

Vajon ki az orvos? /04

Egészen a teljes odaadásig, megszokott és visszatérő bűneink szorosan kísérnek. Módot és lehetőséget sem hagyva arra, hogy előbbre jussak.

A szentek útja messzebbre nyúlik. Fölsímerve, hogy mi az, ami miatt az Istent szeretni képtelenség, azt mind elvetik.

Ugyanis a Szeretet többet ad, amint lehetősége van rá, hogy mindenét odaadja, hogy mindenben jelen lehessen.

Vajon ki az orvos? /05

Gyógyulásra várva, csapdába esnek, akik okosan megnevezik a bajt, fájdalmuk okát. Elterve a Szeretettől, és megnevezve a gonoszt, ismét másra mutatunk magunk helyett.

Csak a Szeretet VAN Jézusban, Akit alig, vagy nem ismerünk. Akiról pedig azt gondoljuk, hogy ismerjük, félelmetesebb, mint amilyennek gondolnánk.

Csak Jézuson múlik, hogy Ő minek a tudását tárja elénk. Ő tudja, hogy ez mennyire lehet fontos, és mit tudnánk elviselni belőle, melynél fontosabb az a bizalom, melyben minden szeretetünk Felé irányul.

Vajon ki az orvos? /06

Szeretnénk belelátni a Szeretetbe, mely gyógyít, de mindenekelőtt megbocsájt. Amíg csak belelátni szeretnénk, a közöttünk lévő távolság még legyőzésre vár bennünk. Amit a bűneink okoznak. Ezt a távolságot másfajta, kerülő utakon is legyőzhetjük ugyan, de megbocsájtásban és feloldozásban nem lesz részünk éppen úgy, mint teljes gyógyulásban sem.

Imádkozzatok ellenségeitekért /01

/Mt 5,44-

Imádságainkban legyen az elsők között egy valaki közülük, akinek jelenlétét nagyon nehéz elviselni. Míg ő érte imádkozunk, előre be nem látható kegyelmekben részesülünk.

Tegyük ezt mindig számítások nélkül, mivel számára a legjobbat kívánva, semmit sem kérünk magunknak.

Nagyon sokszor, vagy inkább mindannyiszor, minden alkalommal megkapjuk mindazt, amire már időnk sem jut kérni.

Imádkozzatok ellenségeitekért /02

/Mt 5,44-

Amikor másokért imádkozunk, különösen olyanokért, akikről semmi jót nem mondanánk, sőt kibeszélve minden hibájával megítélnénk és elítélnénk, az isteni Szeretet, addig személyes és elképzeléseinkben megszokott közelsége, mérhetetlen távolságot nyit meg az Ő Irgalmában.

Szokatlan lesz számunkra, amikor az egészen szűk világunk, a vágyainkkal együtt, kitágul, és megmutatkozik az a Szeretet, Akinek vágyai kezdenek megfogalmazódni bennünk. Addig elképzelhetetlen tisztaságában, az Igazságában és Valóságában. Ahol MINDEN válaszra talál.

Imádkozzatok ellenségeitekért /03

/Mt 5,44-

Nehezen kezdünk neki egy ilyen imádságnak, melyben előbb mutatnánk rá a miértekre, mindarra a hibára, mely számunkra viselhetetlen. Talán kezdetben nem is megy ez másképpen.

Míg úgy gondoljuk, hogy az igazságot mondanánk ki, valamiért mégsem tesszük meg. Arra se törekedjünk, hogy hamisan csak a jót kezdjük felsorolni, mely talán mégiscsak ott pislákolna az illető lelke mélyén. Próbáljunk mindkét oldaltól függetlenül úgy imádkozni érte, hogy utat kapjon, utat találjon mindahhoz a Kegyelemhez is, melyeket esetleg még mi sem kaptunk meg. Tegyük ezt önzetlenül, ahogyan az Isten teszi ezt velünk is.

Imádkozzatok ellenségeitekért /04

/Mt 5,44-

Míg az ellenségünkért imádkozunk, közben derül majd ki, hogy nincsenek olyan kevesen. Nem biztos, hogy ők ellenségek, de elviselni nem tudjuk őket, és mivel még nem alakult úgy, hogy szókimondásra került volna a sor, ezért még nem is váltak azzá.

Ha ezeken a bennünket érintő nehézségeken túl teszünk úgy, mintha csak fel kellene nőnünk ahhoz, hogy kezelni tudjuk ezeket az eseteket, lerázva magunkról ezt a gondot, általában nem a másikat rázzuk le magunkról.

Kizárjuk annak a lehetőségét, hogy megválaszoljunk egy bennünket érintő kellemetlen kihívásnak.

Lemérhető ez a távolság. Minden kihagyott közeledésünk lehetőségével és szándékainkban inkább elkerülendő felületesség sorozataival, melyek valóban felnőtte tesznek az akaratomban és felnövök könnyen oly nagyra, ahonnan az Istenre könnyen lenézek.

Imádkozzatok ellenségeitekért /05

/Mt 5,44-

Amikor másokért imádkozunk, a hatalom nem a mi kezünkben van. Kicsúszik és kifolyik kezünkből minden imádság, amint „én kérek, és az Isten teljesít”. Ez olyan sodrással járhat, melynek ugyan van ereje, de késő észrevenni, hogy sokakat magával ránt.

Imádkozzatok ellenségeitekért /06

/Mt 5,44-

Mindig szükség van erre. Mindig van kiért imádkozni. Ha lehet, ezt ne tegyük nagy és mindenre kiterjedő, mindent átfogó megfogalmazásban. Egyetlen háború sem a külső fronton kezdődik.

Az én háborúm lehet csendes küzdelem a másik ellen és a másikkal szemben. Lehet ki ismerhetetlen és váratlanul fájdalmas, megalázó és megsemmisítő.

Minden sebet okozó vagy sebzést okozó önvédelmem, akaratom és hatalmam vajon mennyiben különbözik egy háborútól, melyben ugyanerről van szó?

Imádkozzatok ellenségeitekért /07

/Mt 5,44-

Míg imádkozunk a másikért, akiért nehezebb mindennél, megtanulunk az Isten „szemével” látni. Megértjük azt, ami miatt kérdésekkel halmozzuk el az Istent, és elvárásokkal.

Nem ismeretlen az a Kegyelem, melyben oly mértékben változik meg a Világ előttem, hogy benne, oly parányivá válok, mely talán szükséges ahhoz, hogy először próbálom meg fölmérni Isten hatalmát, melyben ott vagyok valahol az Ő csodálatos Művében, mely elkezdődött értem is szóló és kiváltó, megváltó Áldozatával, és megnyílt a Mindenséget betöltő Irgalmában, Jézusban.

Isten csendje /01

Hányféle csendteremtő megoldást alkotunk és találunk ki, melyekben csendre, elcsendesedésre találhatunk, ha nem űzi tőlünk távolabb a gondolataink zaja.

Rátalálnánk vajon az Istenre, abban a csendben, ahol fojtó némaság vesz körbe, hosszan tartóan süket, mely kong az ürességtől, a gondolati tartalmaktól, gondolataink megosztásától is riasztó távolsággal.

Az Isten csendje egyszer így kezdődik. Mely azután minden visszatéréskor, ismerőssé válhat. Minden újra érkezéskor a távolból, vagy távolabbról.

Ez az a csend, melyben, ha nem is jutottunk volna tovább, vagy nem időztünk volna benne többet, messziről is tudni fogjuk, és fölmérhető a távolsága marad annak, hogyan találunk vissza. Mi mindenről kell lemondanunk ahhoz, hogy legalább benyissunk ebbe a csendbe.

Tudni fogjuk, hogy eleinte nem is történik majd semmi, mint ahogyan minden újakezdésünk és találkozásunk kezdetén sem történik több, a Szeretet találkozás csendjénél.

Mielőtt a csendre figyelnénk, hogyan tudnánk azt megőrizni, és abban nyugalmat találni, ne rögzítsünk semmit.

Isten csendje /02

Amikor a csendbe lépünk, a csend határait ne szűkítsük le, ne tömjük ki gondolatainkkal sem. Nehéz ezt különösen akkor is megtenni, amikor pedig választ, segítséget várok Istentől. Ilyenkor még hosszantartóbbnak tűnik a némaság, mely körbevesz.

Nem fontos becsukni szemünket sem abban a Valóságos Világban, melyben Isten jelenlétében Vagyok, mert a Valóság őszinte.

Valószínű, hogy minden kérésem, vagy kérdésem is a háttérbe kell, hogy kerüljön, ha az Istenhez ezek miatt fordulnék, és nem is lenne szükségem a továbbiakban Ő rá, amint teljesülne minden kívánságom.

Az Isten azonban nem ennyi. Ad, de sokszor nem úgy, ahogyan számítunk rá. Akkor is ad, amikor úgy tűnik, hogy nem is válaszol.

Isten csendje /03

Csendeket teremtetnénk, vagy őriznénk magunkban, mint egy féltett lángot a szélről, de az Isten csendjét nem kellene féltelnünk. Amiről úgy gondoljuk, hogy az Ő, mégis könnyen elillan, amint bármilyen zaj körbevesz. Nagyobb hangsúlyt fektetnénk ezzel a csendre, mely csupán kísérője a figyelmünknek, a lélekfigyelmének, de ha nincsen bennem szeretetszomj, amelyben Ő a Szeretet Teljesség, a Minden, akkor a csend sem szólna másról, mint rólam, amikor megpróbálom kitalálni, hol rejtőzik az Isten, vagy egyébként pedig hogyan érhető el valamennyire és legtöbbször csak rejtett utakon.

Isten csendje /04

Az Isten csendje, Ő maga. Szeretetének hangjai. Sokszor szeretnénk hallani az Istent, válaszát a miértjeinkre, és gondolhatjuk azt is, hogy ehhez valóban nem is kell más, mint kiüresíteni magunkból minden olyasmit, ami akadályos lehet ennek a csendnek. Személyiségünkhöz, vágyainkhoz hangolt alapvető csend eléréséhez, nem sok mindent kell elhagynunk, a rendkívül gyötrő, vagy fájdalmas dolgainkon kívül. Ezek azonban nem fognak eltűnni azzal, ha egyszerűen csak a gondolataimat terelném más irányba, míg néhány fájdalmas dolgot mégis meghagynék, melyek a szeretetkapcsolataimban igenis fontosak.

A fájdalom ugyanis része marad annak a szeretetkapcsolatnak is, mely az Ember és az Isten Irgalma között is ott van. Melyet az Isten sem törölt ki, a legkisebb felületesség látszatával sem. Szeretet válaszában az Ember felé minden cselekedetében bizonyította és bizonyítja, mennyire ott van a szenvedéseinkben, a borzalmakban, melyekben éppen úgy lehetünk tehetetlenek, mint maga az Isten, amiért nem a szeretet választ, és a befogadást kapja tőlünk.

Isten csendje /05

Érdemes lenne belépni ebbe a csendbe úgy, hogy nem a csend miatt jövök Isten elé. Ebben a csendben ugyanis, amelyet én teremtenék meg, vagy amelyben találkozásunkat elképzelem az Istennel, vajon mennyire némítom el Őt? Ilyenkor mennyire nem kívánom hallani a Szeretet véleményét, különösen akkor, ha az Irgalma kerülne kifejezésre, vagy jutna szóhoz velem szemben.

Ha a Szeretetért jövök, hogy találkozzam Vele, vagy Benne maradok minden esendőségem ellenére is minden szeretetemet följánlva, akkor nem a csend elérése lesz az első. A szeretet találkozás adja meg azt a békét is, ami Irgalmából fakadó, és azt a csendet is, mely a Végtelen Istent jellemzi, és betölthet az Ő csendjével.

Isteni Irgalom /01

Az isten Szeretet és teljességében az Irgalma, nem ítél el. Mégis azért tisztában vagyunk méltatlanságunkkal, amikor Elé állunk, akárcsak imádságaink idején.

Minél többet jelent, vagy minél többet tár fel előttünk önmagából kegyelmeiben, és minél többet „mond” ki, vagy jelent ki az Igazságaiból, ezek olyan igazságok sorozatai, melyekben nincsenek azoktól mentesítő és számtalan kitérő bekezdései, melyekben lehetőségünk nyílna kibúvók és kikapuk eléréséhez. Az isteni Szeretet, az Irgalma, önmagában mérce. Kezdve onnét, hogy miért utasítottam vissza.

Nehéznek tűnhet eleget tenni az isteni akaratnak, de ha valakinek a kedvében akarunk járni, különösen, ha szerelem köt hozzá, le tudunk mondani bármiről is. Bár az Emberi kapcsolatban ez önmagában is tele van megtévesztő érzelmekkel, érzésekkel, érzékiséggel, és olyan vágyakkal, amiért mégsem hasonlítható az Isten és az Ember kapcsolatához. Amiért az elvárásaink is sokszor hasonlóak az Isten felé, és még öngazolást is nyerünk saját magunk által felállított mércénkkel, de leginkább csak másokkal, vagy csak egymással szemben.

Isteni Irgalom /02

Az Irgalom elé állva, az Istennek igazi, vagyis Igaz Arcát látjuk. Ha kerüljük ezt a találkozást, mert csak egyfajta istenképet akarunk magunknak, egy nekünk megfelelő és jó istenképet őrizgetve, akkor kizárjuk annak lehetőségét is, hogy az Isten Jóságát az Irgalmában megismerjük. Amiért titokban marad előttünk, vagy titokzatos, mivel nem akarunk annyira közelíteni az Istenhez.

A Szentek számára elkerülhetetlen küszöb, akik csak Jézuson keresztül tudnak Isten elé lépni. Nekünk, miért is menne ez másképpen, megkerülve a Szeretet megnyilvánulásának legbensőségesebb kitérőjét az Irgalmában. Mely, ha bennünk nem nyílik meg, hogyan nyílna meg az a Szeretet, az Egyetlen isteni Szeretet, mely minden szeretet képzetünk és egymás előtt föllállított szeretet nyelvünk és elvárásunk fölött áll, tisztaságában és egyetemességében?

Isteni Irgalom /03

Az isteni Irgalom, szándékában is arra mutat rá, és arra hív, hogy teljességet nyerjen. Bennem. Az Őt érő Sebek, és minden bűnünk okozta sebzések tudatában, az én személyes bűneim súlyán keresztül nem a távolság lesz nagyobb közöttünk, hanem az isteni Szeretet ismerete.

Ne lépjek feljebb, vagy ne lépjek tapintatlanul beljebb az Isten színe elé, Akinek Szeretete meghatározó. Ha áttörném ezeket a határokat, könnyen azt hihetném, hogy bejárásom van Hozzá, mivel kiismertem minden lehetőségét annak, hogy már nem uralkodik fölöttem. Ez így van akkor, amikor azt bizonyítom mások előtt, milyen hatalmam van. Mely megtévesztően isteni.

Isteni Irgalom /04

Isten Irgalmának van mondanivalója. Nem csak időnként, követve a Világ eseményeit. Egy-egy embert érintő személyes mondanivalója szüntelenebb.

Hogy mit üzenhet, vagy mit is tudhatna mondani annyi mindent, ez elképzelhetetlen addig, amíg távolról szeretnénk eleget tenni az isteni akaratnak. Olyan távolságból, ahonnan sosem tudjuk meg nagyvilági szinten, hogy még mi mindent kell tennem személyesen. Sokszor nem is akarunk másképpen gondolkozni, mivel előbb látjuk meg a külvilágban és másokban is mindazt, ami nem jó, és egy összefogásban is elsikkad a figyelem mindazok fölött, ami bennem éppen úgy okozója lehet a nagyvilág problémájának, de az isteni szeretettel szemben, a Megváltás szükségét illetően, biztosan.

Isteni Irgalom /05

Az isteni párbeszéd Irgalmának jelenléte személyes kapcsolatunkban bontakozik ki, elkerülhetetlenül rámutatva azokra a pontokra, melyek nem Róla, vagy Érte szólnak, átadva számára minden lehetőséget. Amikor Ő cselekszik, Ő tesz, és cselekvésében Ő jelenti ki az Igazságot, Önmagát. A lélek gyógyulásában éppen úgy, mint minden másban is, amiben kéressel fordulunk Hozzá. Mert minden válaszában az Igazságot tárja elénk. Nem csak a Jelenlétének igazságát és Valóságát, hanem mindazt, amiért a Megváltásom történt, és amiért a Megváltás, végigkíséri életemet. Ez minden kérdésünkre és vágyunkra az elsődleges válasza.

Aki sokat kap /01

A kicsit, a keveset is kérni kell. Ha nem magunkért kérjük, hanem elsősorban az Istenért, az Ő kibontakozásáért, akkor ezek a kérések végtelen egyszerűek.

Aki így kér, látja mindazt, amit szándéka szerint ő maga tenne hozzá, körülírva elképzeléseit. Azt is látja, hogy mi az, amit szükséges kimondani ahhoz, hogy az Isten megadhassa. Különbösen a kegyelmek esetében, melyek kizárólag isteni eredetűek. Ezek nem elvont dolgok. Gyakorlatiasabbak, és az életünkhöz kapcsolódó isteni jelenlét vonásai.

Aki sokat kap /02

A kegyelem ajándékait követő kéréseinkben, a szándékunkat kísértés számtalan formája veheti körbe, vegyülve a saját érvényesülési szándékainkkal, melyeket nem akarunk elismerni vagy felismerni, ezért könnyű a dolga. Amikor kérésünk meghallgatásra talált volna, ez sem jelent mentességet a kísértések sorozata elől. A támadás felismerésében sem, melyet hajlamosak vagyunk elfogadni, ha igazán kedvezőnek látszik, és ezzel minden, amiben az Isten lett volna jelen, csak látszat marad a szerint, hogyan védjük meg a megszerzett kegyelmekkel magunkat, a tekintélyünket.

Aki sokat kap /03

A kapott kegyelmek mellett, az igenjeink sorozatai közelebb visznek Istenhez, ezért a bukások is óriásiak lehetnek. Ezek módosulnak vagy dőlnek össze bennünk, amikor a kizárólagos Szeretethez minden mást is hozzácsapunk. Az érzékiség, a testiség, az érvényesülés, a megnyerő fellépés, a karakter megfelelő kialakításával stb. Szédületes, és kilátástalan kavalkád ez, melyben könnyen keveredik az isteni Igazság, vagyis az Ő Valósága, és az olyan vágyaink, amiért az Isteni Irgalom is a távolba vész.

Aki sokat kap /04

A kegyelmek Isten szeretetvonásai. Amikor ebből a Szeretetből merítve kapunk, lehetnek azok nagyon egyediek, azokból semmi sem a miénk. Általában ezt tudomásul vesszük, de hogy mégis mennyire a miénknek tekintjük, az kiderülne, ha titkon mégis féltjük.

A kegyelmeket a kísértés nem csak követi, vagy támadja, hanem produkálni is képes. Ez a támadásának egy másik arca. Amikor maradandónak látszik a kegyelmi ajándék. Már régen nem vigyázok rá, nem is félttem, hogy esetleg elvesz, hanem birtoklom, mintha enyém lenne büszkeségem alapjaként, vagy úgy tekintek rá, mintha az Isten ismerné el tekintélyemet, vagy éppen ezzel alapozná meg.

Aki sokat kap /05

Amikor a kegyelmi ajándék már az „enyémnek” minősül, már régen nem őrzi eredetiségét. Hanem megszereztem.

A kegyelmi ajándékok bármelyike az Isten Szeretetének gyönyörű és kimondhatatlan vagy nehezen megfogalmazható tisztasága. Ez a tisztaság nem szokható meg. Ez olyan mérce marad, ami a bűnnel szemben csak nagyobb, és magasabban van. Ahhoz, hogy mindez romba dőljön, vagy megsemmisüljön, magasabbról zuhannunk mélyebbre. A Szeretet, az Irgalom azonban ilyen mélységekbe is eljut. Fölismerjük Őt azokban szeretet mélységekben, melyekben minden egyes bűnért kijáró ítéletet Magára vállalt, lelkünk megmentése és kiváltása miatt abban a szenvedésben, mely világméretűen nagy és szörnyű volt, és Teljes. Ezért minden bűnre kiterjedően gyönyörű és isteni.

Aki sokat kap /06

Aki sokat kap az isteni kegyelmekből, egy feloldozásban is fölmérhetetlen nagyságát tapasztalja, és kapja meg olyan kegyelmeknek, melyben visszatál az Istenhez. Létének alapjához, a Teremtőjéhez.

Az Isten látja ilyenkor a lélek őszinte vágyát. És tudhatunk arról a vágyról is, ami ilyenkor a Szentekben megfogalmazódhat. Amikor azért könyörög, hogy a kegyelmi ajándékot vegye el, vonja meg tőle az Isten, a méltatlanság és az elé, vagyis az elém tárulkozó érdemtelenység miatt. Ez egyben olyan vágy, melyben, ha meg is marad a kegyelmi ajándék, abban az Istennek szándéka fog egyre inkább kibontakozni. Helyesebben Ő maga.

Aki sokat kap /07

Isten szándékának kibontakozása a kegyelmeiben, nem jelent védelmet, rangot, önbecsülést. Legtöbbször inkább bizonytalanságot és állandó nyitottságot jelent Feléje. Ha másokat meggyőző is lenne, amivel dicsőséget szerzünk, nekünk magunknak kellene azonnal elhajítani és akár kidobni mindent. A hamisságáról ugyanis legtöbbször mi tehetünk. Egymagam.

Ha az mégis Istentől eredő ajándék volt, akkor nem fog elmúlni a Szeretet sajátjaként, részeként.

Aki sokat kap /08

A kegyelem Szeretetéből fakadó és arról tanúskodó páratlan bizonyítéka Istennek. A szeretetkapcsolatnak egyfajta közvetlenebb megmutatkozása, az Ember felé. Ebben a kapcsolatban mindig szempont, hogy mi az, amit én teszek hozzá, csak hogy szebbnek mutassam.

Az Irgalomból fakadóan minden kegyelem és ajándék felénk, az Ő Áldozatának érdemei miatt.

Közelebb kell Hozzá lenni, még annál is, hogy csak Előtte lennénk.

A Szeretet nem csak befogad mindent, amiben Ő jelen tud lenni, hanem a Teljességébe olvad bele mindaz, amit vissza is adunk.

Egyesülve Vele, ez a szeretetnek gyönyörű útja. Ez az út, vagy ezek az utak, az Istennek útjai. A Hozzá vezető utak.

Aki sokat kap /09

Isten kegyelméből, Irgalmához egészen közel, vagy éppen Benne Rá találva Istenre, Benne megtalálva az Isten Arcát, már nem is beszélhetünk olyan a távolságról sem, mely azt jelentené, hogy csak előtte volnánk.

Előtte, és Benne.

Előtte, ahol az Isten a Teremtményre tekint. Ilyen közelségből azonban már úgy, mint amikor a sajátjára tekint. Olyanra, aki odaadón minden szándékában Tőle függ. Amikor nem csak az függ Tőle, hogy mennyi szeretet vagy kegyelmi ajándékban részesít, hanem Ő egész létezésem, gondolkodásom, forrása és értelme. Ez pedig a Benne létezésünk. Ahol akaratába olvad minden vágyam, értve Őt, és megértve minden pillanatát az Áldozatának, mely velem együtt, mindenki miatt megtörtént szeretetből.

Aki sokat kap /10

Aki sokat kap, kapott-e többet, mint amit bárki más is kaphat? Az Isten lelki adományainak méricskélése irigyléshez, a másik utálatához stb. vezet. Pedig a Szeretet minden ajándéka olyan kincs, melyeknek tartalma lelkünk mélységeit érintő, és mind az Igaz Szeretet felé nyit meg. Felé fordít, és rá hangol.

Egyetlen kegyelmi ajándék sem különálló annyira a többitől, hogy ne lenne bennük egymásba fonódás a Szeretet miatt, Akitől származnak, és amiért bennünket, Embereket is erre az egységre hív, ebből a Szeretetből merítve.

A kegyelmi ajándékoknak ez az egymásba kapcsolódása megszűnik, amint tapasztalatot szerezve képes leszek „önállóan” produkálni, leválva az isteni szeretetről.

Aki sokat kap /11

Aki a „kevésből” is sokat kapott, vagy sokáig, azért tűnhet számára soknak, mert a teljes nyitottságában, és egyre odaadóbb figyelemmel, szinte olyan folyamatos kapcsolat alakul ki az Isten és az Ember között, mely, ha megszűnne, vagyis takarásba kerülne a Szeretet, a Tőle való függőség miatt, az emberi lélek magára marad.

A Szeretet visszaigazolásra vár, és éppen úgy próbák elé állít, mint ahogyan végig nyomunkban van a kísértés, az elcsábítás kínálata.

Aki sokat kap /12

Aki odaadásában bármennyit is kap a Szeretetből, és nem a többért küzd, elmélyül benne a Szeretetnek az a Valósága, hogy VAN. Az ismerete is annak, hogy milyen.

A borzalmak valósága nem fogalmaz meg benne ítéletet, és a bűnök szaga és bűze nem fordítja el arcát olyan Istentől, Akinak Testén nem maradt érintetlen hely a korbácsütések, a fekély, a sebhelyek stb. nélkül. Mennyire szeretethetem az Istent, ha szeretetének ilyen megnyilvánulásáról tudni sem akarok? Vagy ha nem látnám meg rajta azokat a sebhelyeket, melyek mind az én „ütéseim” Rajta? A lélek és az Isten ilyen párbeszédében és szeretetkapcsolatában, az Ember sajátos Világa mégsem válik az utálatom tárgyává, amikor az

Irgalom minden Sebével nem csak elfogadta nélkülöző és Őt kizáró szándékunkat, hanem sebei által gyógyulást szerzett a Lélek és a Teremtett Világunk számára. Mindazok számára, Akik erre a Szeretetre bízhatnak mindent. Mindent erre a Szeretetre „tesznek föl”.

Aki sokat kap /13

Világunk megosztásban van. Kérdés marad, hogy benne hol tud jelen lenni az Isten, és mennyire? De még ennél is fontosabb kérdés, hogy az emberi Lélekben mennyire lehet Teljességgel, minden testi fájdalmával, lelki küzdelmeivel? Még ha közben el is tűnne szemei elől az Isten, és minden bizonyítaná, hogy nem is volt, fel tud-e ajánlani mindent mindazokért, akik ebből a Szeretetből még semmit sem kaptak, vagy nem merítettek Belőle.

Az ilyen följajánlás nem különb, mint amit Jézus tett értünk, értem. Emberi szinten, hiába nem terjed ki az egész világra, de egyesülve Vele, sosem tudom, kinek a felajánlása, lemondása, szeretetszenvedése segít engem ahhoz, hogy Erre az Eredendő, Teremtő Szeretetre rátaláljak.

Aki sokat kap /14

Aki az odaadásban mindenét adta, az mindent megkapott. A Mindent kapta. A fölmérhetetlenség árulja csak el, hogy valószínűleg a Szeretet veszi birtokba. Nem az érzelmek fölmérhetetlensége, hanem amely előtt a Lélek mindannyiszor csodálattal áll.

A Szeretet mérhetetlen Kegyelmei előtt, melybe csak alig láthatunk bele egy bizonyos horizontig. Nagyságát, ha át is látnánk, az egyenlő lenne azzal, amit képtelenség lenne befogadni. A Szeretet nem is mutat magából többet, csak amennyit az Emberi Lélek viselni képes. Vagy megérteni. A Szeretet óvatos a Teremtménye felé és vigyázza.

Rá tudok-e mosolyogni erre a Szeretetre, vissza tudok-e mosolyogni Rá, aki a Világot, a Földet azért teremtette, hogy nekünk is helyünk legyen Vele együtt. Ahol a Megváltásban nem vészett el a keresztre feszítéssel, hanem feltámadásával szerzett örök életet nekünk, bűneink bocsánatára.

Nem könnyű kimondani csak annyit is, hogy: „Köszönöm.”

Ajándékaid

Mintha ládába zárnám Előled is
Amit Tőled kapok és féltve rejténém
Csak emléke marad Tiéd belőle
De minden az enyém

Szívembe zárnálak

Szívembe zárnám szerelmed
De nem tarthatnálak fogva
Akkor kalitkába zárnálak
És Te lennél kalitkámnak foglya

Isten mosolya? /01

Közeledésünkben ráhangolódunk a Szeretetre, és egyre inkább a hangulatunktól függetlenül. Hangulat hiányában eltűnne az Isten mosolya is?

A Szeretet mélyebb annál, amit egy mosoly kifejezhet. Pedig sokáig küzdünk a Szeretet mosolyáért, mely bennünk is mosolyt fakaszt. Mennyi lehet vagy mekkora bennem a vágya annak, hogy az Istent így, vagy ilyennek lássam, hasonlóan az én szeretetem kimutatásához?

Isten mosolya? /02

Míg a mosolyunk lehet mesterkélt, hamis, önző, lenéző, kritikus, szűrő, gúnyos, az őszinte mosolyt a szeretet őszinte kifejezésével párosítjuk. Mely gondoskodó, elnéző, megbocsájtó, bátorító, elfogadó, simogató stb. Mely sokszor előbb elárulja, kifejezi véleményünket, érzelmünket, reakciónkat, mielőtt bármit is mondanánk. Örömteli mosolyunk az isteni szeretet tükre is. Boldogságunk válasza.

Isten boldogságát, örömét nehéz elképzelnünk, és elfogadnunk mosolya nélkül. Sokáig őrizhetjük magunkban Isten mosolyát Jézus emberi megjelenésében, megnyilvánulásaiban is.

Isten mosolya? /03

Az isteni Szeretet, öröm. Boldogsága teljességében.

Amíg mosolyt illesztünk ehhez a Szeretethez, mintha Istennek egy „másik Arcát” nem akar-nánk látni, mely számunkra lehet komor, komoly, ijesztő, mosoly nélküli. Melyben Szereteté-nek teljessége nyílna meg előttünk, a Szeretet áldozatában, a szenvedésben is.

Kettéválasztanánk ezt a Teljességet, és szívesebben fordulnánk Isten felé, hol ilyen, hol pedig olyan megnyilvánulásában, többnyire hangulatunkhoz, vagy alkalomhoz mérten, vagy a róla alkotott elképzelésünk szerint.

Isten mosolya? /04

Amíg a boldogságunk kifejező vonásaival mosolyt fakasztunk Isten Arcára, szürke lenne a világunk körülöttünk és bennünk, boldogságának válaszában mosolya nélkül? Képzeletünket és figyelmünket a Szeretet jobban magára vonja annál, mint amit el akarunk képzelni róla, mint amilyennek el akarjuk Őt fogadni, amilyennek ismerni akarjuk Őt.

Isten mosolya? /05

A Szeretet Teljessége boldogság. Teremtménye számára csodálatos ajándéka a mosoly. Mely lehet belső tükre a válaszunak. Melyben megfogalmazódhat mindaz a szeretetválasz bennünk, amit egyébként kimondani is lehetetlen. És nem is kell.

Ez a válaszunk hiába nem jut szavakhoz, a belső szeretet mindent kifejez. A külső mosoly már régen elmaradhatott, mire észrevesszük a Szeretet nagyságát magunkban, ahol a hűség, a figyelem, az odaadás mind olyan belső ragyogása a szeretetnek, melyben szinte már azonos az isteni és az emberi.

Isten szerelme /01

Ne törekedjünk megtapasztalásra, ne várjunk visszajelzést, mert ezzel egy olyan választ várnánk, olyan bizonyítását az isteni Szeretetnek, miközben nem vesszük észre, hogy Ő VAN, és a válasza folyamatos. Messze és távol azoktól az érzelmektől, melyekre alapoznánk. Ő másfajta érzelmeket érint meg bennünk, és nem az érzelmünk színes vagy ijesztő mélységeit érintve kér tőlünk választ.

Amikor kérdez, azzal érint is. A válasz már abban is benne van, amikor kérdez. A válaszban, az én válaszomban is Ő van. Azzal, hogy VAN.

Isten szerelme /02

Az isteni szeretet folyamatosabb, mint egy belső hullámozása az emberi szerelemnek, mely hol erősebb, hol pedig alvó állapotban van. Minden adottságunkból, képességünkől magához ölelve mindazt, ami Ő. Amiben csak részint volna, vagy akárcsak már egy kicsit is benne lenne, az még nem az Ő Teljessége. Kibontakozásra váró szeretetjegyei.

Érdemek nélkül

Ha nem lennének azok sem, és nem lenne semmi olyan sem, amivel azt igazolom, hogy Ő szeret engem, megmaradna-e bennem az Ő igazolása, vagyis az, hogy Ő mindezek nélkül is szeret?